

KOMMUNISTISK POLITIK

Kæmpedemo i Athen 10. februar mod EU's og den græske regerings drastiske nedskæringsplaner

VI VIL IKKE BETALE JERES KRISE!

Nr. 4
14. årg.
2010
19. februar
-
5. marts
Støttepris 20 kr.

TEMA: EUROLAND OG KRISEN

Sidste satsning i Afghanistan s. 2 • Kvindedagen 100 år og levende s. 3 •
Det knager i Eurolands fuger og bånd s. 4 • Protestbølge i EU s. 6 •
Hartz IV underkendt s. 7 • Politikerne skrotter flertal s. 8 •
Kommunalt misbrug af aktiverede s. 10 • Norsk karikaturkrise s. 11 •
Gør Århus til nazifri by! s.12 • CO2-udslip og vejret som våben s. 14 •
Iran: Præstestyret under pres s.20 • IKMLPO: Resolution om Iran s. 21 •
Debat s. 22 • Hestekure og arbejdermodstand s. 24

Sidste satsning i Afghanistan

KOMMUNISTISK POLITIK

Før den ulovlige amerikanske krig mod Afghanistan gik i gang (7. oktober 2001), som den danske regering lidt senere tilsluttede sig og FN endnu senere gav et blå stempel, konstaterede APK:

"Når USA vil satse så enormt på Afghanistan hænger det desuden - og først og fremmest - sammen med 'strategiske interesser': dels med den stadig skærpede amerikanske appetit på hele Asien, dels med kontrollen med olierigdommene omkring Den Persiske Golf - og med blikket også rettet mod Det Kaspiske Hav.

USA er den eneste supermagt i verden - og et tomrum skal ikke fyldes af andre, hverken af Kina, Rusland, EU eller ... Det er også derfor USA har travlt med at føre krigen som et (i første omgang) militært soloeventyr. Kampen mod terrorismen er kun et påskud - og al religionen er først og fremmest camouflage."

Samme artikel understregede også: 'I sidste ende lider aggressoren nederlag':

"I det 19. århundrede varden dengang stærkeste verdensmagt England overbevist om, den ville slå det barbariske land, men Afghanistan blev en pind til imperiets ligkiste. I det 20. knuste man de sovjetiske aggressorer. Afghanistan er det første mål for den 'første krig i det 21. århundrede' ..."

(Hænderne væk fra Afghanistan, 22. sept. 2001)

Mere end 8 år er gået siden da. Verdens stærkeste militærmagt og verdens mest omfattende krigskoalition har stadig ikke besejret taliban eller banke det stædige og stadig 'uciviliserede' afghanske folk på plads. De demagogiske løfter om militær sejr og en vellykket 'civilisatorisk' indsats for demokrati og social fremgang er ikke blevet indfriet. Skuffelsen og desillusioneringen har bredt sig blandt forkæmperne for at banke demokrati og fornuft ind i hovedet på afghanerne. Krigen er ikke vundet. Antallet af besættelsessoldater, fra USA, Danmark og de øvrige NATO-lande, der er blevet dræbt, er bare vokset og vokset - i takt med den øgede tilslutning til modstanden, der anføres af et taliban, der har omdannet sig til en bredere koalition end da det sad med regeringsmagten og blev væltet af amerikanske og lejetropers våben. De danske tab fra frontlinjen i Afghanistan overgår langt

tabene fra deltagelsen i Irak-krigen. Besættelsesmagterne er blevet stadig mere forhadte. Luftbombardementer med utallige civile ofre og besættelsesstyrkernes terror mod civilbefolkningen har selvfølgelig ikke vundet afghanerne for okkuperterne. Det amerikanske marionetregime med Karzai i spidsen er notorisk en korrupt svindlerregering og har ingen virkelig støtte i det afghanske folk, der også - og ikke helt med urette - opfatter USA's og NATOs krig som et korstog mod islam.

Den afghanske krig har et flertal imod sig i de fleste af de krigsførende lande - og krigskoalitionen knager i fugerne. Nogle har meldt de går ud, andre vil væk så snart som muligt.

Derfor har Barack Obama og NATO spillet ud med den sidste stor satsning. Der er tilført 40.000 ekstra besættelsestropper, heraf 30.000 fra USA; krigen i Pakistan er intensiveret med amerikanske droneangreb og pakistanske hærfremstød; man vil opkøbe dele af den afghanske modstand. Nu har USA og NATO med marionetstyrker indledt en storoffensiv med dansk deltagelse, i Helmand-provinsen. 'Et afgørende slag' mod taliban, 'vendepunktet' i krigen, hedder det. I november 2001 indtog man Kabul og proklamerede sejr.

Men man har lært af tidligere tiders fejl og vil ikke bare ødelægge støttepunkter for modstanden, for så at trække sig tilbage, men blive og 'bygge op'. Tallet på civile ofre boomer.

Desperationen i satsningen skal skjules. USA og NATO og deres marionetregime er hårdt trængt. Et nederlag i Afghanistan vil have voldsomme konsekvenser, ikke bare for Obamas præsidentskab og USA, men for NATO og NATO-landene som helhed.

Et gammelt afghansk ordsprog lyder angiveligt: *"Det kan godt være I har URENE, men vi har TIDEN"*.

Det er gennem en langvarig guerilla- og folkekrig, afghanerne har besejret de gamle imperium-besættere. De kan ikke hamle op med besættelsesmagtens teknologi, men udmatte besætterne og slå dem gennem udmattelse.

Derfor er der ingen chance for at Obama og NATO vil kunne sejre.

Redaktionen 16. februar 2010

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 350 kr.

År (25 nr.) 600 kr.

Institutioner

½ år 440 kr. - 1 år 860 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 26.02.10

Kvindedagen 100 år og levende

Det var arbejderkvinderne, der tog initiativ til at organisere en international aktionsdag, der kunne sætte deres krav i forgrunden. Den borgerlige kvindebevægelse kunne ikke længere forene det store flertal af undertrykte og udbyttede kvinder, efterhånden som kravet om stemmeret og politisk ligestilling formelt blev indfriet. Kvindekamp var klassekamp, og det var arbejderkvinderne, der måtte gå i spidsen. Det var kampen for ligeret, ligestilling, ligeløn - frigørelse, fred og socialisme - det gjaldt.

Så på den 2. Socialistiske Internationale Kvindekonference den 26.- 27. august 1910 i København i Folkets Hus på Jagtvej 69 blev det besluttet at etablere en årlig verdensomspændende aktionsdag for kvinder og deres rettigheder. Initiativet kom fra den revolutionære tyske veteran Clara Zetkin, der stod på det daværende fælles socialdemokratis venstrefløj, og som tilsluttede sig den internationale kommunistiske bevægelse, da det formelle og reelle brud mellem reformister og revolutionære i arbejderbevægelsen udviklede sig under 1. verdenskrig.

Under reformistiske københavnske socialdemokrater blev Folkets Hus, Jagtvej 69, langt senere som 'Ungdomshuset' overdraget til en fundamentalistisk kristen sekt, som rev denne vigtige bygning for den internationale arbejderbevægelse ned. Det var ren vandalisme. Men kvindernes internationale kampdag kan ikke udslættes eller rives ned. Det er en sprællevende hundredårig, som i dag har spredt sig til og bliver afholdt i alle hjørner af kloden.

Der er grund til at markere 100-året her i 1910 – og der er også nogle, der med god grund vil gøre det næste år, i 2011, for det var det første år, hvor den internationale kampdag rent faktisk blev gennemført. Siden 1914 har den været afholdt den 8. marts, som nu – trods alle mulige borgerlige og religiøse afledningsforsøg og mors-dage – ikke står til at ændre som *kvindedagen*.

Selve ideen med den internationale kvindekampdag er at forene arbejder-

kvinderne og det store flertal af kvinder omkring deres mest centrale krav og om de mest centrale krav i den internationale klassekamp – og rejse dem som arbejderbevægelsens og den revolutionære bevægelses kvinder og mænds fælles krav.

De borgerlige og reformisterne søger at indskrænke kvindernes krav til alene kvindernes særkrav. De ser alene på kvindernes undertrykkelse som køn, på den kønslige udnyttelse. 'Vold mod kvinder' og 'kvindehandel' ses ikke i sammenhæng med den dobbelte karakter af undertrykkelsen af arbejderkvinderne: som arbejdere og som køn. De undlader at sætte den ind i sin sociale sammenhæng, som klasseundertrykkelse, og på globalt plan som en af imperialismens konsekvenser.

Også når kampen begrænses til en kamp for 'lige rettigheder' mellem kønnene, bliver det en evighedskamp. Kampen for ligeløn vil vare i 100 år mere, og så 100 år til. For de forhold i det kapitalistiske klassesamfund, som igen og igen gør kvinderne til billigere som arbejdskraft end mænd, ændrer sig ikke, uanset hvor mange gange ligeløn bliver en formelt lovfæstet ret, som den har været i Danmark i årtier. Fremskridt udhules hurtigt – og kvindekampen må føres ud fra et socialt helhedsperspektiv.

Selvfølger er kampen mod kvindehandel, sexslaveri og vold mod kvinder relevant. Og selvfølgelig er kravet om ligeløn et centralt krav for hele kvindebevægelsen og hele arbejderbevægelsen. Det blev rejst med fornyet styrke af fagforeninger med overvægt af kvinder under de offentligt ansattes storkonflikt i foråret 2008, hvor det blev kanaliseret ind i dannelsen af en ligelønskommission, der ikke har barslet med

noget som helst.

Så kom den økonomiske verdenskrise. På globalt plan fører den til sult og nød, som ikke mindst rammer kvinderne og deres børn. Lønningerne bliver presset, arbejdskraft og mennesker bliver billigere.

Det samme gælder her. Arbejdsløsheden er stærkt stigende og fører som altid til knuste skæbner og knuste familier. Reallønsfald selv i gode tider har bevirket, at to lønninger generelt er en nødvendighed for at familierne og børnene ikke skal havne i fattigdom. Familier sættes på gaden i massevis. Alene i 2009 satte KAB omkring 350 familier på gaden, og tallet vokser:

- Så mange har vi aldrig prøvet at sætte ud før. Det er meget rystende at se, at det drejer sig om ganske almindelige familier. Det er kontanthjælpsmodtageren, den enlige forsørger eller folk i lavindkomstgruppen. Og det er ikke engang dyre lejligheder, siger Jesper Nygård fra selskabet.

Og Danmark er i krig, en deltager i nutidens kolonikrige i Irak og Afghanistan, og parat til flere. Også danske mødre lever i stadig frygt for en melding om, at deres sønner (og – i ligestillingens navn -enkelte døtre) er dræbt eller lemlæstet i Afghanistan, hvor mødre lever i konstant angst for at deres familier eller de selv skal blive dræbt, lemlæstet eller mishandlet af besættelsestropperne. Danmark bruger halvanden milliard om året på at føre krig dér.

Stop for krige og besættelser! Penge til velfærd i stedet for til krig! Det vil igen være et af kvindernes hovedkrav verden over i 2010. Kvindedagen blev indstiftet på tærsklen til en verdenskrig, og har altid stået op mod krigen. Verdenskrisen og den globale krig er igen hovedspørgsmålene på kvindernes internationale kampdag. Og det må nødvendigvis også betyde, at kampen må rette sig mod det system, som konstant igennem de sidste hundrede år har avlet kriser og krige: kapitalismen og imperialismen.

Kvindebevægelsen må være antikapitalistisk og socialistisk – eller dømme sig til en evighed. -lv

Det knager i Eurolands fuger og bånd ...

Af Kommunistisk Politik

Den græske krise og en række andre eurolandes skrøbelighed har svækket EU's valuta og får unionen til at knage i fugerne. De tidligere valutasammenbrud spøger korridorerne. Fortalerne for den fælles møntfod ser på den anden side krisen som begyndelsen til det næste skridt i opbygningen af unionen. Og Danmark er gjort til et reelt, om ikke formelt, euroland

Stort set alle 27 medlemslande i EU har meget svært ved at holde de offentlige budgetunderskud under 3 procent, som den økonomiske og monetære union (ØMU'en) og deltagelsen i eurosamarbejdet dikterer. I løbet af 2009 fik 19 lande henstillet at reducere udgifterne i løbet af en periode på to til fire år. Som fru kansler Angela Merkel udtalte i forbindelse med EUs krisetopmøde den 11. februar:

- EU er solidarisk, men forventer at alle overholder reglerne.

Resultatet, der udmøntes i EUs medlemslande, er om ikke dikteret, så skrevet med store bogstaver: *Skær ned på de fattige, de gamle, de unge, de arbejdsløse og børnene, barbér den offentlige sektor. Penge, der går til skattelettelser for de rigeste, til krigsmaskinen og bail-outs af banker skal ikke røres.*

Det kan roligt forventes, at de resterende EU-medlemmer kommer med på listen over lande med et for stort underskud i løbet af de første måneder af 2010, når de reelle tal bliver beregnet i den årlige "konvergens-rapport".

Danmark og 'konvergens'

Det er også med baggrund i 'konvergenskravene', at den danske regering vil gennemføre sin dramatiske 'hestekur', som skal nedskære de offentlige udgifter med 27 milliarder kroner i

Græske demonstranter afbrænder EU flag.

2011-2014. Danmarks underskud ventes i år at være på 5,5 pct. – d.v.s. 2 ½ pct. mere end ØMU'en tillader.

Danmark har (i modsætning til UK og Sverige) tilsluttet sig 'vækst- og stabilitetspagten' i 1997 med ERM2, der bestemmer at de tilsluttede landes valutaer højst må svinge med 15 pct. i forhold til euro'en. De danske regeringer har imidlertid fulgt en politik, der kun tillader svingninger på 2,25 pct. for kronen i forhold til euroen.

Men Danmark er rent faktisk ikke medlem af ØMU'en og euroland, selv om regeringen fører en politik, som om det var det og har gjort det til et reelt, om ikke formelt, euroland. Det er netop og ikke mindst derfor, man har så travlt med at afskaffe de danske forbehold.

Folkebevægelsen mod EU foreslår at gå en helt anden vej:

- Hvorfor har regeringen så travlt med at indordne sig under ØMU-reglerne? De store eurolande har med jævne mellemrum ignoreret reglerne, og Danmark er end ikke fuldt medlem af euroklubben, spørger udtaler Søren Søndergaard, som er medlem af EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU, og han fortsætter:

- Folkebevægelsen mod EU foreslår i stedet, at Danmark frigøres helt fra ØMU-kravenes stive rammer, så vi selv kan bestemme, hvordan vi håndterer krisen.

Euroen forstærker krisen

Den nuværende økonomiske krise overgår langt den valutauro i 1992 og 1993, der førte til at det daværende fastkurs-samarbejde i EU brød sammen. En

åbenlys forskel er, at unionens fælles møntfod nu er indført. Alle medlemsstater og Den europæiske Centralbank giver udtryk for at ville forsvare euroen for enhver pris: Det vil præcist sige den pris, som man kan tvinge befolkningerne til at betale.

Den relativt unge valuta vil derfor på sin egen måde bidrage til den karakter, den økonomiske krises udvikling antager.

Euroen har også et lod i årsagerne til den nuværende økonomiske krise, fordi Den europæiske Centralbank ikke kan tage hensyn til de enkelte landes individuelle økonomiske udvikling.

ECB kunne derfor blot se til, mens Irland og Danmark med flere andre galopperede ud over afgrunden, fordi en lav rente blev ved med at puste luft i boligboblen. Danmark er som bekendt ikke formelt et euroland, men har bundet kronkursen (næsten) 100 % op på euroen – og hverken regering eller opposition har villet benytte sig af muligheden for at skille kronen fra euroen ("lade den flyde") eller løsne de øvrige bånd til den skrantende økonomiske og monetære union.

Havde disse lande haft reelt selvstændige centralbanker, kunne de i teorien have brugt en rentepolitik som et af de instrumenter, der kunne havde bremset spekulationsboblerne en smule. Hvilket ikke ændrer ved den kendsgerning at de kapitalistiske kriser er uundgåelige uanset valuta og rentepolitik.

Lande udenfor euroen har mulighed for at devaluere kursen i forhold til samhandelspartnere, og på den måde medvirke til en opbremsning i import og give bedre forhold til eksportindustrien eller turismen. I Sverige har det været en løsning, der virker et stykke hen ad vejen. Mens på Island samme manøvre betød – og det var desuden ikke Islands egen beslutning – økonomisk ruin for de mange, der havde optaget lån i udenlandsk valuta. Fordi et kursfald betyder, at det bliver dyrere at

købe de euro eller pund, som lånet skal afdrages med – og Islands devaluering var enorm.

Skal et lands energi og fødevarer og andre samfundsnødvendige varer primært købes i udlandet, kan der også derfor reelt ikke tales om økonomisk selvstændighed.

Den græske redning?

I de seneste år er adskillige europæiske regeringer brudt sammen som følge af den økonomiske krise, og har efterladt gæld og nedskæringer til oppositionen. I efteråret kom turen til euromedlemmet Grækenland. Den forhadte borgerlige regering gik af og tabte ved det efterfølgende valg i oktober til det socialdemokratiske parti (PASOK).

Herefter viste de økonomiske problemer sig at være af en sådan størrelse, at en statsbankerot tilsyneladende truer. Efter den nye regering fik revideret statistikken blev Grækenlands underskud for 2009 ændret fra 3,7 til 12,5 pct. af BNP.

Den store forskel på de to skøn er en af årsagerne til den megen fokus på Grækenland. Det var PASOK, der fik Grækenland med i EF i 1981, og de var ligeledes ved magten, da euroen blev indført i 2001. Der er vedholdende rygter om, at Grækenland fik store hemmelige lån fra USA til at pynte på regnskabet, så de kunne få lov til at blive medlemmer af euroen.

New York Times skriver, at den berygtede amerikanske bank Goldman Sachs lånte Grækenland flere milliarder dollars i 2001, men at det blev bogført som valutavirksomhed, så beløbet ikke fremgik som gæld.

På grund af den græske situation mødtes EUs stats og regeringsledere til ekstraordinært krisemøde midt i februar. Her vedtog man en erklæring om, at Grækenland ikke ville blive ladet i stikken – hvis de bare skære ned ligesom Irland og alle de andre. Der fulgte ingen støttekroner efter løfterne til Grækenland, men der blev talt om muligheden af at oprette en EU-fond efter samme model som IMF.

I første omgang fik Grækenland en måned til at presse nedskæringer igennem parlamentet, og så vil EU bedømme, om regeringen har leveret en ærlig indsats!

Dominoeffekt

Lad falde, hvad ikke kan stå! er det stolte motto for alle borgerlige økonomer - ikke mindst af den særlig aggressive nyliberale støbning, der stadig har godt tag i mediernes sendeflade og ”den offentlige mening”. Den indstilling genkendes blandt flere tyske økonomer, der udtrykker frustration over, at EU ikke har nogen mulighed for at smide lande ud af eurosamarbejdet, hvis de ikke lever op til de krav, der er opstillet.

Også i den politiske elite frygter man, at en dårlig økonomi i enkelte eurolande kan få hele valutasamarbejdet til at bryde sammen. Fordi en statsbankerot, som i Argentina december 2001, eller det der lignede på Island i 2008, vil få indflydelse på det som eliten elsker mest, nemlig markedet.

Vurderingen af Grækenlands økonomi er i sidste ende lagt i hænderne på de berygtede kreditvurderings-institutter, og i øjeblikket vurderes græske statsobligationer kun til et enkelt A. En lavere vurdering vil få alvorlige konsekvenser. Så vil bankerne ikke længere kunne stille græske statsobligationer som sikkerhed i ECB eller noget andet sted i verden, når de skal bruge kontanter.

Det korte svar på spørgsmålet, om et land kan gå konkurs og stadig være med i euroen, er derfor er klart nej.

Men i Bryssel vil man indtil videre hellere beholde alle som medlemmer. Det at lade lande falde ud af systemet vil nemlig betyde store kursudsving og dermed en risiko for at de (tyske) banker ikke kan få deres udestående.

Mere Europas Forenede Stater

Der er også dem, der direkte ser en mulighed i at udnytte den økonomiske krise politisk.

Tidligere statsminister Poul Nyrup, der sluttede sin danske karrierer med at tabe en folkeafstemning om Danmarks tilslutning til euroen, udtaler til Information i sin egenskab af formand for de europæiske socialdemokratier:

”Vi kan ikke længere køre videre med den monetære union, vi har. Vi er nødt til at udvikle et forpligtende, aftalt samarbejde. Den monetære union kan kun beskæftige sig med pengepolitik og valutapolitik og fælles valutapolitik, men er ekstremt sårbar overfor udefrakommende spekulation, fordi den ikke har et finanspolitisk ben at gå på.”

Står det udelukkende til den europæiske elite er der intet alternativ til medlemskab, og kuren på de økonomiske forskelle, der er mellem medlemslandene er ganske enkelt at give EU magten over finanserne på samme måde, som den danske regering har magten over det såkaldte økonomiske selvstyre i kommunerne.

Kun på den måde forestiller man sig at man kan sikre sig imod, at denne og kommende kriser kvæler de storeuropæiske drømme om en stærk valuta – som i bund og grund er identisk med drømmen om EU som en global imperialistisk supermagt.

Danmark og den svækkede euro

Euroen og dermed kronen er i de sidste måneder blevet stærkt svækket i forhold til den amerikanske dollar og de valutaer, der følger denne, som den kinesiske yen. Og også i forhold til den svenske og norske krone.

De samme borgerlige medier, som har jublet over den stærke euro og med Fogh og Løkke har villet have en ny afstemning om at lade kronen opløse af den, jubler nu over dens svækkelse. Den ’stærke euro’ har nemlig sendt de danske arbejdsløshedstal kraftigt i vejret, uden at regeringen har gjort noget, eller medierne

nævnt sammenhængen.

Men nu jubler man på dansk økonomis vegne over den generelle svækkelse af euro’en. Det styrker den danske konkurrence evne betydeligt ved at billiggøre eksportvarerne udenfor eurozonen.

- *Hvis svækkelsen holder sig på dette niveau, vil det i sig selv give en bedre konkurrenceevne, svarende til 10.000 nye arbejdspladser og et løft i den danske produktion, målt som bruttonationalprodukt, på 5-10 mia. kr.,* siger Nordeas cheføkonom, Helge Pedersen.

Græsk fagbevægelse: Vi vil ikke betale for krisen!

Grækenland blev lammet af strejker mod regeringens EU-anbefalede planer om lønforringelser og nedskæringer

Grækenland blev lammet den 10. februar, da de offentligt ansatte nedlagde arbejdet i 24 timer i skoler, lufthavne og masser af andre steder. Trods dårligt vejr demonstrerede tusinder i gaderne i Athen og mange andre byer – i enkelte tilfælde brugte uropolititåregas mod demonstranterne. Omkring 5000 medlemmer af fællesorganisationen for offentligt ansattes fagforeninger ADEDY marcherede gennem Athens regnvåde gader med bannere, der bl.a. sagde "Vi vil ikke betale for krisen".

Ifølge ADEDY deltog over 75 pct. af de offentligt ansatte i aktionerne, som er rettet mod regeringens spareprogram, der i følge ADEDY vil reducere lønnen, forringe sociale rettigheder og pensionerne.

Regeringens spareprogram skal nedbringe det græske underskud på statsbudgettet, som i dag er på 12,7 pct. af bruttonationalproduktet (BNP), hvilket

Strejke og demonstrationer i Grækenland den 10. februar.

er langt mere end EU tillader et euro-land (som højst må have et underskud på 3 pct. af BNP). EU-Kommissionen gav i sidste uge en række anbefalinger

til den græske regering, da den godkendte spareprogrammet:

"Anbefalingerne omfatter foranstaltninger, der skal gennemføres allerede i 2010, som reduktion i den samlede offentlige sektors lønudgifter, herunder ved udskiftning af kun 1 ud af 5 afgående tjenestemænd, fremskridt med sundhedspleje- og pensionsreformer, oprettelsen af en reserve til uforudsete udgifter svarende til 10 pct. af de løbende udgifter, skat- og afgiftsstigninger og en skatteforvaltningsreform. På mellemlang sigt er Grækenland nødt til at gennemføre en yderligere tilpasning med foranstaltninger af permanent karakter, fortsætte med skatteforvaltningsreformen og forbedre de budgetmæssige rammer."

ADEDY vil fortsætte kampen mod spareprogrammet og koordinere aktionerne med de privatansattes fællesorganisation GSEE, der planlægger en **generalstrejke** den 24. februar.

www.folkebevaegelsen.dk

Europas offentligt ansatte protesterer

Den europæiske faglige organisation EPSU konstaterer, at EU-Kommissionen er med til at angribe de offentligt ansattes lønninger

Offentligt ansatte i Tyskland, Grækenland, Irland, Holland og Portugal har været, er eller vil blive involveret forskellige former for kollektive kampskridt i disse uger. I Tyskland og Holland trues de af fastfrysning af deres lønninger. I Grækenland trues de af lønnedgang. Og i Irland presser regeringen på for yderligere lønnedgang.

"Offentlig ansatte er tvunget til at betale for en økonomisk og finansiel krise, som blev skabt af et afsporet

Offentligt ansatte i demonstration ni Thessaloniki

bank-system. Borgere i hele Europa vil lide som konsekvens af gennemførelse af nedskæringer på offentlige ydelser," siger Carola Fischbach-Pyttel, der er generalsekretær i den europæiske samarbejdsorganisation for offentligt ansat-

tes fagforeninger - European Federation of Public Service Unions (EPSU).

EPSU konstaterer, at det ikke kun er de nationale regeringer, som angriber deres ansatte. De har fået følge EU-Kommissionen, der har opfordret den græske regering til nedskære de offentligt ansattes løn.

"Det er det mest umiddelbare og direkte eksempel på, at EU-Kommissionen forsøger at øve indflydelse på fastsættelsen af lønnen i den offentlige sektor i et bestemt land."

www.folkebevaegelsen.dk

*Hartz IV underkendt:***Tyskerne har ret til eksistensminimum!**

Den berygtede Hartz IV nedskæringsreform rettet imod de arbejdsløse i Tyskland blev i sin tid mødt med omfattende og gentagne mandagsdemonstrationer rundt omkring i de tyske byer. Nu har den tyske forfatningsdomstol givet protesterne ret: Hartz IV sikrer ikke et eksistensminimum

Ny frist til at sikre eksistensminimum

Forfatningsdomstolen har givet politikerne frist til den 31. december for at udarbejde en ny lov med højere satser.

Hidtil har voksne modtaget 359 Euro pr. måned, dvs. ca. 2672 kr.! Har modtagerne børn får de alt efter alderen yderligere et beløb på alt efter alder mellem 60-80 procent.

Præsidenten for forfatningsdomstolen begrundede domstolens afgørelse med at den hidtidige beregningsmetode ikke har kunnet sikre sociale ydelser på et "menneskeværdigt eksistensminimum". Eksistensminimum må også indeholde retten til at deltage i samfundsmæssige aktiviteter udenfor hjemmet, konkluderer den.

Knap 7 millioner mennesker modtager i Tyskland kontanthjælp efter Hartz IV loven – omkring 1,7 millioner børn.

Baggrunden for dommen var klagesager indbragt af tre familier med børn. De havde argumenteret for, at loven om børneydelser under 14 år var helt vilkårligt fastlagt og ikke dækkede eksistensminimum. Herudover klagede de over, at ydelserne stred imod det grundlovs-sikrede lighedsprincip, som betyder at børn af kontanthjælpsmodtagere må kunne gøre krav om ekstra behov gældende.

Angrebet på de arbejdsløse skete i 2004 under den socialdemokratisk-grønne regering.

Den nuværende åbent borgerlige forbundsregering opfatter afgørelsen som en katastrofe. På samme måde som den nuværende danske regering har dens politik (også i overensstemmelse med det nyliberale EU) hidtil været domineret af mantraet om skattestop/skattesækning, forbundet med nye nedskæringer på velfærden.

Forfatningsdomstolens afgørelse må betyde en vis opregulering af ydelserne i nedskæringsreformen og hilses velkommen af den folkelige modstand mod Hartz IV-reformen som et trin i opfyldelsen af kravet om fjernelsen af nedskæringerne.

Det var en af de mest omfattende arbejdskampe i Tyskland i nyere tid, og samtidig en protest mod et tysk forsøg på at virkeliggøre EU's nyliberale arbejdsmarkedspolitik.

På trods af de omfattende protester blev den upopulære lov gennemtvunget, men den sled (som efterløn-sagen i Danmark under Nyrup Rasmussen) hårdt på det regerende socialdemokrati.

Nu er der føjet en ny side til historien: Den tyske forfatningsdomstol har simpelthen erklæret Hartz IV for grundlovsstridig, da den ikke sikrer et eksistensminimum.

Faglige protester i Portugal

Portugals finansminister lover EU, at hans regering ikke vil være mindre "ambitiøs" end Grækenlands regering

Efter EU-Kommissionen godkendte den græske regerings spareplaner - hvor EU bl.a. har fået regeringen til at skære på de offentlige lønninger - har Portugals finansminister Fernando Teixeira dos Santos nu lovet, at den portugisiske regerings planer ikke være mindre "ambitiøse".

Portugal er ligesom Grækenlands

medlem af eurozonen, men overholder ligeledes ikke zonen spilleregler. Portugal har et offentligt underskud på 9,3 pct. af bruttonationalproduktet (BNP) - euro-reglerne tillader højst 3 pct. Og landet har en statsgæld på 77 pct. af BNP, hvor reglerne højst tillader 60 pct.

Portugisisk fagbevægelse har straks reageret med trusler om massive prote-

ster imod regeringens planer, der vil spare 50 milliarder euro - næsten 400 milliarder kroner - frem til 2013.

www.folkebevaegelsen.dk

Danskerne vil have højere dagpenge: Politikerne skrotter flertallet

I dag kan man som ledig maksimalt opnå 16.300 kroner om måneden i dagpenge. Dette beløb bør sættes op, mener mere end halvdelen af danskerne

53 pct. af danskerne vil have dagpengene sat i vejret snarest – og kun en fjerdedel (24 pct) er direkte imod at hæve satserne for dagpenge. Det viser den seneste undersøgelse, udført af Analyse Danmark for Ugebladet A4.

Virkeligheden for de arbejdsløse er veldokumenteret den, at deres realløn sækker mere og mere bagud. I 1982 fik en gennemsnitlig arbejdsløs LO-arbejder dækket 76,5 procent af sin indkomst via dagpenge. I 2007 var dækningsgraden faldet til 52,4 pct.

Samtidig bliver dagpengene ikke reguleret i takt med den almindelige lønudvikling, men er sammen med andre overførselsindkomster underlagt en lavere satsregulering end andre grupper i samfundet.

De har alle oplevet en snigende udhuling af deres realindkomst over en lang årrække. Med det oppustede boom i de seneste fem år med Anders Fogh, hvor arbejdsløsheden faldt år for år, og VK-regeringen nærmest pralede med at have afskaffet den for altid, undlod fagbevægelsen at rejse krav om forhøjelse af

dagpengene.

Med den stigende massearbejdsløshed og frygten for, at arbejdende ved arbejdsløshed må gå fra hus og hjem, er kravet om forhøjelse af dagpengene blevet fremført i store dele af fagbevægelsen. De arbejdsløses forhold - for slet ikke tale om kontanthjælpsmodtageres forhold - har som sagt normalt ikke haft den reformistiske fagbevægelses opmærksomhed, men selv LO har nu været på banen og fremført, at dagpengene bør sættes op med 10-20 procent.

OK2010-initiativet har også haft iværksat en underskriftindsamling om højere dagpenge frem mod folketingets åbning i oktober.

Generelle forbedringer påkrævet

Når der kræves højere dagpengesatser, er det en god idé i samme åndedrag at

De fleste danskere vil have dagpengesatsen sat op, men det overvældende flertal på Christiansborg ignorerer det

pointere, at der er behov for en generel forbedring af de arbejdsløses vilkår og bestemt afvise forhøjelser, der er kombineret med forringelser, ikke mindst for de langtidsarbejdsløse, som der har været tale om. At acceptere det vil være totalt usolidarisk.

I efteråret 2008 forsøgte regeringen sig, i kapløb med udviklingen af krisen og massearbejdsløsheden, med et udspil om en ny dagpengereform. Man har allerede gennemført en lang række forringelser over årene for dagpengemodtagere, og pønsede nu på endnu flere, som regeringen blev tilskyndet til af dens nedsatte arbejdsmarkedskommission. Den barslede med inspiration fra andre nyliberale EU-lande med ideer om endnu en forkortelse af dagpengeperioden. Krisens voldsomme gennemslag og andre forhold gjorde, at den måtte lade forringelserne ligge.

Også LO har tidligere været fremme med at de er åbne for at diskutere en

Høring om sygehuskrise

Kvaliteten af behandlingen på de offentlige sygehuse er blevet ringere gennem en årrække, og de seneste massefyringer på hospitalerne, der for tiden pågår, kan ikke undgå at betyde dårligere pleje. 93 pct. af landets sygeplejersker understreger dette i en undersøgelse, som Megafon har foretaget for Dansk Sygeplejeråd. Dansk

Patientforening kalder fyringerne ”fuldstændig uacceptable” og også formanden for Danske Regioners sundhedsudvalg Ulla Astman (S) erklærer, at patienterne vil få ringere service, og at der vil være flere fejl i behandlingen.

Den 23. februar har de faglige organisationer på sundhedsområdet indkaldt til høring på Christiansborg om sygehuskrisen. Det er det første initiativ i en fælles faglige kamp mod regeringens angreb på sundhedsvæsenet, som FOA varslede, da fyringerne tog fart.

Dansk Sygeplejeråd. Dansk

hævelse af dagpengesatserne kombineret med en mulig forkortelse af dagpengeperioden. De har dog tvunget af udviklingen af massearbejdsløsheden tænkt, at det nok er klogt at holde nølterne væk lige nu og har erklæret, at det vil være umuligt at gøre lige nu, hvor arbejdsløsheden eksploderer. Det ville – hvad der er ganske korrekt – blive opfattet som en ”hån mod de mange arbejdsløse”

Ingen støtte til arbejdsløse fra Christiansborg

På Christiansborg tænkes der slet ikke i en generel forhøjelse af dagpengene. Man skider på flertallets mening – her som med hensyn til efterlønnen og mange andre steder. Det illustreres klart ved, at der ikke var nogen partier overhovedet, som ville bakke op om Enhedslistens forslag om generel forhøjelse af dagpenge.

Der er god grund til at være på vagt overfor angreb på solidariteten på dagpengeområdet.

Der er mange forslag og lokketoner af forskellig slags fremme, som alle går ud på at undergrave den i retning af individualisering, og at tilgodese nogle grupper i kort tid - og så ellers lade fanden tage de langtidsarbejdsløse.

Ideer om en form for privatisering og tilvalgsordning har længe ligget klar i skuffen, men er indtil nu blevet bremset af den økonomiske krise, ligesom den omtalte ide om at give højere dagpenge i de første måneder mod til gengæld at forkorte dagpengeperioden. Men den er som nævnt p.t. svær at ’sælge’.

Der kommer imidlertid nye chancer for at genfremsætte de reaktionære forslag om f.eks. beskæringer af dagpengeperioden og lignende stramminger og videreslagning af efterlønsordningen.

Der er stor fare for at et regeringsflertal vil forsøge at gennemføre direkte økonomiske forringelser i dagpengeperioden som et ”nødvendigt” led i Lars Løkkes hestekur.

Det er i Danmark ekstremt nemt at massefyre folk. Der er ikke megen tryghed i ansættelsen under henvisning til de ’gode forhold’ for dagpengemodtagere. Forringelser disse er arbejderklassen blevet sorteper på begge felter.

OK 2010: Kæden må ikke knække

For at stoppe løndumping må der sikres ’kædeansvar’ i overenskomsterne og bygherreansvar gennem lovgivningen, siger formandskabet for Byggefagernes Samvirke

- De rene hænders-politik er ikke nogen ukendt sport i byggebranchen. I hvert fald når man støder på skumle typer blandt bygherrerne, som hyrer underentreprenører, der igen hyrer andre til at lave arbejdet.

- Senest har vi set det hos Pihl&Søn. De vasker som hovedentreprenør hænder, når det afsløres, hvordan en underentreprenør bruger underbetalte ungarske malere på store byggerier som SEB Bank og Rambøll-hovedkontoret.

- Vores krav er klart – og vi bakker vores forhandlere ved overenskomstfor-

handlingerne op i dette: Det skal sikres med et såkaldt ’kædeansvar’ i overenskomsterne, altså at en entreprenør skal sikre, at en 3. part også forpligtes til at overholde overenskomsterne, ligesom vi bakker forhandlerne op om kravet om et akkordafsnitstillæg.

- Det betyder, at hvis kæden knækker i det yderste led, og håndværkerne ikke får deres overenskomstmæssige løn, er det i sidste ende hovedentreprenøren, som må betale den skyldige løn og andre forpligtelser.

- Derudover er der behov for, at vi får lovgivning om et egentligt bygherreansvar. Det skal sikre, at det er dem, der bestiller byggerier, som også skal sørge for, at der er orden i geledderne hos de byggefirmaer, som de hyrer. Ellers kommer de til i sidste ende at betale selv, siger Anders Olesen, formand for samvirket og Per Olsen og Henrik Lippert, næstformænd.

OK 2010 lands-tillidsmandskonference mandag 1. marts i Valby

OK-2010 konference om sikring af realløn og afvisning af nulløsning ved de igangværende overenskomstforhandlinger.

OK2010-Initiativet indkalder til en landsdækkende tillidsmandskonference mandag den 1. marts, samme dag som de hidtidige overenskomster udløber, og ser det som et led i at diskutere fælles initiativer for at understrege de privatansattes krav ved de igangværende overenskomst forhandlinger.

Fagforeninger er inviteret til at tilslutte sig konferencen og være anbefalere.

Der er nok at diskutere i en situation med fabrikslukninger galoperende udvikling af arbejdsløsheden og ikke mindst en situation hvor de største private virksomheders fremkommer med krav om lønstop eller direkte lønsenkning.

Indkalderne lægger især vægt på at diskutere sikringen af reallønnen, herunder imødegåelse af social dumping og udflugning og nedsættelsen af arbejdstiden primært for skifteholdsarbejdere.

Konferencen har følgende dagsorden:

Debat om krav som er afgørende, hvis en overenskomst skal bære igennem.

Peter Hougaard, formand for TIB Byggegruppen

Jan Villadsen, formand for 3F Transportgruppen

Debat om fælles initiativer til styrke for kravene

Man tilmelder sig på hjemmesiden www.ok-2010.dk.

**Landskonferencen finder sted
mandag den 1. marts kl. 9.30 – 14.30
hos Bygge-Jord- og Miljøarbejdernes Fagforening
Trekonergade 26 i Valby**

Kommuner misbruger aktiverede

Mange kommuner misbruger i dag aktiveret arbejdskraft med løntilskud for at spare på lønudgifterne. Det går ud over kvaliteten i velfærden. FOA finder udviklingen dybt bekymrende

Du er fyret. Sådan lød beskeden til en række husassistenter på et plejehjem. Men ikke nok med, at de blev fyret. De skulle i opsigelsesperioden oplære folk med løntilskud. Folk der skulle overtage deres arbejde.

Historien om husassistenterne er langt fra den eneste. FOAs lokalafdelinger melder, at kommunerne i stigende grad misbruger aktiveret arbejdskraft med løntilskud. Den trængte kommunøkonomi betyder nemlig, at kommunerne sparer der, hvor spares kan – blandt andet på lønudgifterne. En bekymrende udvikling, lyder reaktio-

nen fra Mona Striib, næstformand i FOA:

”Når vi taler med lokalafdelingerne, så fortæller de, at kommunerne ikke længere bruger aktiveringsordningen som en nettoudvidelse af personalegruppen, men misbruger ordningen som en spareøvelse, hvor man fyrer folk, samtidig med, at man ansætter ufaglært personale med løntilskud”.

Hvor kommunerne i 2008 havde 9.128 ansættelser med løntilskud, var antallet i oktober 2009 13.653. Det viser de seneste tal fra Det Fælleskommunale Løndatakontor (FLD).

I FOA forventer man, at antallet af aktiveret med løntilskud inden for de kommunale velfærdsområder i 2010 vil komme helt på 25.000 personer. Og det vil få konsekvenser for servicen i velfærden.

”Når man erstatter fagligt personale med ufaglært, så siger det sig selv, at det vil gå ud over kvaliteten – en pris som kommunerne tilsyneladende er villige til at betale”, siger Mona Striib og fort-

sætter:

”Meningen med aktiveringsordningen er, at ledige med aktivering skal komme i almindelig beskæftigelse. Men hvis kommunerne udnytter ordningen som en spareøvelse, så mister vi selve pointen med aktiveringsordningen. Så bliver ordningen blot udnyttelse af billig arbejdskraft, og det er forkasteligt”.

8. marts 100 år: Demo i København

LO-Storkøbenhavn har med tilslutning fra en lang række faglige og politiske organisationer indkaldt til 8. marts demonstration under

parolen ”Lige løn, Lige ret og Lige vilkår – hvad venter vi på?”.

Det er samtidig en markering af 100-året for kvindernes internationale kampdag, der blev besluttet i København i 1910. Demonstrationen starter kl. 16 fra Folkets Hus i Rømersgade, hvor aktionsdagen for første gang afholdtes 8. marts i Danmark, og går til Enghave Plads.

- Selv om det er 100 år siden, er der stadigvæk brug for, at fagbevægelsens kvinder går i spidsen for kampen for kvindernes rettigheder, men kampen kan kun vindes, hvis den samlede fagbevægelse – altså også mændene! – er

med. Kampen for lige løn og lige rettigheder er en uadskillelig del af den samlede fagbevægelses kamp for lige vilkår – en kamp, der bliver stadig mere nødvendig på baggrund af den udhulning af faglige og sociale rettigheder, der finder sted i disse år, udtaler arrangørerne.

Der vil være en række faglige talere og politiske talere fra S, SF og Enhedslisten.

En række faglige ungdomsorganisationer arrangerer endvidere et kulturarrangement om aftenen på spillestedet Vega på Vesterbro i København.

Det starter klokken 19.

8. marts: Landsmøde for arbejdsløse

En arbejdsløshedskonference 8. marts vil rejse de arbejdsløses krav samlet. Vedtagelsen af en udtalelse herom er et centralt punkt på det landsmøde, som afholdes kl. 10-15 på kvindernes internationale kampdag i Bygge-, Jord- og Miljøarbejdernes Fagforening, Trekronergade 26, København.

Det er A-klubben BJMF, der står bag initiativet, der også er udviklet sammen med bl.a. TiB.

Konferencen vil også belyse fakta omkring arbejdsløsheden i Danmark i dag og drøfte forskellige jobskabel-

sesmuligheder og kampen mod løndumping.

Lands mødet afsluttes med fælles afgang til den 8. marts demonstration der er indkaldt af LO-Storkøbenhavn fra Rømersgade kl. 16.

Forhåndstilmelding kan ske skriftligt til

3F Bygge-, Jord- og Miljøarbejdernes Fagforening
att: Claus Westergreen
Trekronergade 26, 2500 Valby
- eller på mail: c.westergreen@3f.dk
eller arbejdslos@gmail.com

Norsk karikaturkrise

Ytringsfrihedens grænser

Af Jan Steinholt

Norske reaktionære har med deres egne suspekke formål udløst en karikaturkrise a la den danske i 2005-2006. Jan Steinholt har denne kommentar i Netmagasinet Revolusjon

Muslimere er gået på gaderne i protest mod Dagbladets forside med en israelsk karikatur af profeten Muhammed fremstillet som en gris. Publiceringen er et foreløbigt lavmål i den kampagne, som har foregået siden 2006, da det kristne *Magazinet* trykte den berygtede danske karikatur af Muhammed som bombe-mand og terrorist.

Den slags karikaturer adskiller sig ikke væsentligt fra tegninger af den sleske, pengegridske jøde, som var typisk for 30'ernes fascisme og nazisme. De allerfleste er enige om, at den slags racistisk hetz mod jøder er afskyelig og uacceptabel. Men muslimere må finde sig i det.

Dagbladets forside er den sidste i en lang række provokationer mod islamske religiøse symboler, opslag som er blottet for nyhedsværdi. Hensigten er udelukkende at fremprovokere modreaktioner fra de muslimske miljøer, som er lede og kede af at blive trampet på. Når den forudsigelige reaktion kommer, er banen åben for Siv Jensen og Fremskrittspartiet og diverse "liberaler", som hylder "ytringsfriheden" og advarer mod islamisering (!). Dette "princielle" forsvar af ytringsfriheden er imidlertid ikke mere principielt end at muslimere som bruger netop ytringsfriheden til at markere deres protest, i næste runde bliver mistænkeliggjort for at de gør brug af den!

De reaktionære kræfter opnår på denne måde at piske de racistiske strømninger op og bidrager i endnu større grad til at gøre religion til sammensvejsende faktor for forskellige grupper af første-, anden- og tredje generations indvan-

Den 12. februar gik omkring 3000 i demonstration i Oslo, Norge, i protest mod muslimhetzen.

dreere med overvejende muslimsk baggrund. Den underliggende hensigt er at bremse integration og udvikling af klassesolidaritet og kampfællesskab, ved at "kulturforskelle" og religion bliver blæst op til overordnede modsætninger i samfundet.

Det er et kriseforebyggende tiltag fra kapitalen, som ved at kommende nedskæringer og voksende arbejdsløshed kan føre til social uro og klassekonfrontationer. Så gælder det om at puste til enhver modsætning og enhver fordom, som kan hindre at arbejdsfolk fra alle kulturer og alle nationaliteter forener sig til kamp mod den virkelige fjende: kapitalen og dens propagandister.

Over det meste af Europa pågår en hid-sig kampagne for at forbyde symboler som den herskende klassen opfatter som farlige og uønskede. Kampagnen er specifikt rettet mod to i udgangspunktet vidt forskellige og modstridende ideologiske retninger: islam og kommunisme. Kapitalen hader socialistiske og kommunistiske symboler, og har gået så langt som til at forbyde dem i lande som Litauen, Polen og Tjekkiet – hvor der nu gøres forsøg på at bandlyse partier, som har programfæstet at de vil afskaffe markeds kapitalismen.

I Frankrig, Tyrkiet, Danmark og en række andre land er brug af religiøse hovedbeklædninger genstand for forbud og fordømmelse. Med jævne mellemrum blusser den samme debatten op

her til lands. I praksis er denne forbudskampagne rettet mod islam. Det skyldes islams mobiliserende rolle i de arabiske og centralasiatiske folks retfærdige kamp mod zionismen og imperialismens krige, undertrykkelse og okkupation.

Kommunister er ateister og vil aldrig afstå fra religionskritik. Men en kritisk holdning til religion må aldrig forveksles med forhånelse af menneskers tro og religiøsitet. Selv om flertallet blandt norske arbejdsfolk har et afslappet eller agnostisk forhold til religion, så består klassen af folk fra alle mulige trosretninger. Gensidig respekt for religiøse skikke og symboler er en forudsætning for at kapitalen ikke skal lykkes med at sætte arbejdsfolk op mod hinanden – og for at vi forener klassens kræfter imod dem, som udbytter os, imod dem som prøver at fravriste os rettigheder vi har opnået, imod dem som fører os ud i imperialistiske krige, imod dem som håner og hetzer mod vores symboler og erfaringer.

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

Gør Århus til nazifri by!

Foto Kommunistisk
Politik

Demonstrationen mod nazi var slut, en stor og fredelig succes. Den 17-årige Nikolaj fra Aalborg fejrer det i Mejlgade i Århus sammen med nogle venner. Da han går fra festen, sker det: 20-25 maskerede folk har lagt sig i baghold i en sidegade for at finde demonstrationsdeltagere at hævne sig på. Nikolaj smadres og bliver hospitalsindlagt – med blødninger i hjernen og svær hjernerystelse. Med hul i panden, flækket læbe og brækket kæbe – og et blåt øje. Et brutalt nazioverfald som i 30'erne i sidste århundrede.

En pige sammen med Nikolaj blev ramt af en flaske i nakken, men slap væk. Få minutter senere angreb nazi-tæskeholdet en 26-årig mand, der pådrog sig en hjernerystelse.

Er historien ny for dig, som læser, er det ikke tilfældigt. Måske har du hørt om noget andet fra denne demonstration – men ikke noget med nazivold.

Overfaldet på Nikolaj og de andre demodeltagere og de 20-25 nazisters baghold blev der nemlig ikke gjort meget ud af i de borgerlige medier. De havde en anden historie de skulle have frem: Fortællingen om de slemme antifascister.

Good Night White Pride

Omkring 700 antifascister demonstrerede i Århus' gader den 6. februar mod White Pride og de andre nazistisk befængte højreradikale grupper i byen. Ligeledes var demonstrationen vendt mod de stadig højere racistiske røster i Danmark.

Det var en stor og markant demonstration, der bevægede sig igennem indre by i Århus i omkring to timer, med flere stop undervejs, hvor der blev holdt taler. Faktisk gjorde de unge demonstrationsledere et rigtigt godt arbejde, så alt kunne komme til at forløbe fredeligt og værdigt og, som man siger, i god ro og orden. Deltagerne i demonstrationen var også stærk derved, at den samlede mange antifascister og antiracistiske fra mange af de jyske provinsbyer, herunder veteraner fra udsminning af nazister i Ålborg/Nørresundby for nogle år siden, ligesom den denne gang trak personer i alle aldre. Dette gav demonstrationen en positiv folkelig karakter, og ikke en karakter af "venstre

mod højre", som nogle antifascistiske demonstrationer undertiden har båret præg af.

Som anledning og optakt til demonstrationen er der kun det at sige, at de højreradikale grupper i Århus stadig er særdeles aktive. De slår især deres folder i nattelivet, hvor de i større flokke med udgangspunkt i visse snuskede beværetninger drager på korstog igennem de århusianske gader, hvor de overfalder unge såvel som gamle - dog med forkærlighed for folk de ser som "fremmede", homoseksuelle, eller folk med en tøjstil som bøllerne anser som venstreorienteret. Sådanne tilfælde af racistisk/politisk vold er fortsat også i de senere måneder.

Disse voldsgrupperinger er den største trussel mod fredelige mennesker ude på en glad aften.

Vold ved demonstrationen?

Hverken umiddelbart før, under og lige efter demonstrationen oplevede de deltagende blot antydningen af konfrontationer og vold. Først gennem medier og rygter, blev det klart at der angiveligt havde været en voldshandling i nærheden demonstrationen.

Angiveligt skulle en eller to personer være slået ned med flasker, den ene ingen andre end Kim Møller, 'højrebloggernes' konge' og redaktør af netsiden Uriasposten, et flagskib for det danske ekstremhøjre – fra højrefløjen i dansk Folkeparti og derudaf.

Angiveligt skulle der være masser af blod og det var ganske vist, at der lå en smadret flaske på gaden (Bruunsgade, der er 500 lang), hvor alt dette skulle være sket. Og angiveligt skulle det være en større gruppe fra det antinazistiske miljø,

der skulle have foretaget overfaldet.

En række kendsgerninger stemmer bare ikke med Hr. Møllers forklaringer. Han har selv forklaret at det påståede overfald skete på Rådhuspladsen, under selve demonstrationsmødet. Ifølge ham var der tale om, at en gruppe hættelædte personer overfaldt ham og en ven, hvorunder de blev mishandlet med flasker, dvs. halvliters plastikflasker. Det er ganske vist, for der lå flere sodavandsflasker og flød på Rådhuspladsen.

Der var ingen vidner hverken på Rådhuspladsen eller i Bruunsgade, og ikke én af de mere end 50 fotografer, der svæmede rundt om demoen, fandt det umagen værd at fotografere optrinene.

Kim Møller flygtede derefter de tre hundrede meter hen til Bruunsgade. Da den forreste del af demonstrationen var lige var ud for gaden, begyndte hr. Møller igen at registrere demonstranterne gennem sin telelinse. Da blev politiet og ambulance tilkaldt på grund af overfald.

Kim Møller fik sin historie på forsiden af de fleste aviser dagen derpå, og TV-aftenens nyheder var præget af historien om "vold mod fotograf under antinazistisk demonstration". Han var ikke mere skadet end at han fluks fortsatte sin blogvirksomhed med sin historie – og efterhånden fik samlet støttehistorier og solidaritetserklæringer fra alt højredrejet i Danmark til det utilsløret nazistiske 'Balder'.

Ikke en af disse højreblogger har nævnt det alvorlige nazioverfald på Nikolaj fra Aalborg og de andre demonstranter med et ord.

Men den højreradikale Kim Møller, der ikke fik hverken hjernerystelse, hjernebledninger, brækket kæbe, næse eller noget flækket, og som ikke engang har

haft et blå mærke at fremvise, og som ikke blev hospitalsindlagt endelige lægeundersøgt, fik sine overskrifter også i den pæne borgerpresse.

Han har stadig et forklaringsproblem med at sandsynliggøre hændelsesforløbet.

Det er ikke noget nyt, at det yderste højre registrerer og opbygger fotoarkiver over venstreorienterede. Disse arkiver bruges af højrebevægelserne selv til at udpege mål for deres voldsterror, men de kommer også i hænderne på det danske politi, ligesom arkiverne bliver brugt af hemmelige væsener her i Danmark såvel som af udenlandske tjenester, der kunne være interesseret i sådanne oplysninger.

Det er heller ikke nyt, at politiet fotoregistrere alt og alle, der kunne være i opposition til de siddende regeringer eller den herskende samfundsorden. På demonstrationen den 6. februar var der da også et hidtil uset antal politifotografer, der registrerede alle fra alle vinkler.

Hvorfor lige Århus?

I mere end et tiår har Århus nu været en højborg for alskens skrammel fra det yderste politiske højre. White Pride er nok den mest kendte af disse grupperinger. Dens basis var fra begyndelsen supportere til det århusianske fodboldhold AGF, hvor gruppen tog ved lære blandt andre engelske nazister, der havde stort held med at rekruttere medlemmer blandt tilskuere og hooligans ved større fodboldevents i hele Europa. Den Danske Forening har i årtier forsøgt at etablere sig i det midtjyske, og Århus Mod Moskeen og en kommunalt støttet forening ved navn Vederfølger huserer i byen. Desuden er

der foreninger som Danmarks Nationale Front, Dansk Front, DNSB, samt enkelte hooligans, som slår deres folder i det østjyske.

Disse højregrupperinger, der både samarbejder og konkurrerer, har her fundet et godt miljø at arbejde i. Her har de blandt andet gode samarbejdspartnere højt på strå i visse sportsforeninger, ligesom en række virksomhedsejere og andre pengemænd er med til at skabe højregruppernes økonomiske basis. Jyllands-Posten bereder et åndeligt klima, hvor de trives.

Hvorfor Århus? Hvorfor er det lige Århus der er blevet den foretrukne by for det yderste højre? Uden at give en videnskabelig analyse af dette fænomen, skal her opregnes nogle grunde. Nazistiske elementer og grupperinger har gennem 1980'erne og 90'erne forsøgt at finde sig byer og områder som base for deres folkefjendske og kriminelle aktiviteter. De har været i gennem en proces, hvor de har forsøgt at etablere sig i forskellige jyske provinsbyer - fra Esbjerg til Holstebro, til Randers og Kværns og Kollund i Sønderjylland, tilbage og til Nørresundby. Man har prøvet at etablere sig fra Københavns forstæder til Roskilde og andre sjællandske byer til Svendborg på Fyn. Alle steder har der været stærk folkelig modstand mod det yderste højres aktiviteter, og de fleste steder har folkebevægelser simpelthen smidt dem ud af byerne. Og det har det været på baggrund af et bredt samarbejde mellem befolkningen, fagforeningerne og de fleste partier.

Nynazisterne faldt så over Århus, hvor de i første omgang fik succes med infiltreringen af fodboldklubber. Ydermere er der i Århus et forholdsvis stort indslag af

indvandrere og flygtninge, centreret om enkelte større bydele, med socialt boligbyggeri, så som Gjellerup, med deraf følgende sociale og etniske problemer. Problemerne blev understøttet af folketingspolitikernes fokusering på hetzagtige proklamationer mod indvandringer og flygtninge, og en stadig mere racistisk lovgivning. Frontfiguren var Thorkild Simonsen, mangeårig borgmester i Århus, der blev taget ind som socialdemokratisk minister i en kort periode, hvor han skabte grundlaget for de første racistiske indvandrere love, (som siden er blevet fulgt op med et utal af andre racistiske love), på baggrund af sine erfaringer med at løse "indvandrerproblemet" i Århus.

Op gennem halvfemserne har både folketingspolitikere fra snart sagt alle fløje samt lokalpolitikere foreslået særlove på baggrund af "indvandrerproblemet" i Århus.

Så på trods af at den nuværende Århusborgmester Nikolaj Vammen selv er blevet truet af de ultra-højre, har både de lokale politikere og fagbevægelsen i høj grad ladet stå til overfor diverse højrebevægelser. De lokale medier, herunder Århus Stiftstidende og ikke mindst Jyllands-Posten, har benyttet enhver anledning til at skabe dramatiske overskrifter, der stærkt har medvirket til at give befolkningen et billede af den antiracistiske og antinazistiske bevægelse i Århus som voldelige ekstremister, på linje med ultra-højrekræfterne, som selv via deres hjemmesider spreder disse myter, med Kim Møller som en af de flittigste.

Og da Århus ikke specielt er en by præget af arbejderklassen, men en administrationsby og universitetsby, og med et årligt flow af indbyggere på mellem 10 til 20 tusinde ind- og udrejsende til og fra hele Jylland, giver det grobund for at ultra-højrekræfterne har fundet sig et rimeligt 'arbejds miljø' i Danmarks næststørste by. Derfor kan der kun opfordres til at skabe en bred bevægelse mod det yderste højre, hvor brede dele af den århusianske befolkning, og fagbevægelsen og politikerne i Århus i samarbejde – og med støtte fra resten af landet - undertrykker de mørke kræfter og også gør Århus til en nazifri by. KRR

*Klimapanel i stormvejr***CO2-udslip og vejret som våben***Af E. Holemast*

*Efter COP15: Denne artikel fra det norske tidsskrift *Revolusjon* sætter spørgsmålstegn ved den rådende klima-konsensus og påpeger kapitalens interesse i en ensidig fokus på CO2-udledningerne – og belyser samtidig militærets og krigenes miljøkatastrofale virkninger og skræmmende eksperimenter med militær vejrmnipulation*

Del 1: Tvivl og tro

Når termometret i januar 2010 viser minus 20 tredje uge i træk, fremstår den globale opvarmning ikke som det mest presserende problem i hverdagen. Faktisk er vi inde i en global nedkøling, hvis man skal tage observationerne i 2009 alvorligt: Over hele verden var der nye kulde- og snerekorder. Selv i København var det usædvanlig koldt under klimatopmødet. Og friske forskningsresultater fra Antarktis viser, at isen ikke smelter alligevel, men holder stand. Den 20. januar 2010 måtte FN's klimapanel også indrømme, at påstanden om at isen i Himalaya vil forsvinde inden 2035 fuldstændig savner faglig dækning.

Dette betyder ikke, at man skal kimse af spådommene om et varmere klima eller forkaste det fornuftige forsigtighedsprincip ("precautionary principle"). Varige klimaændringer lader sig ikke fastslå på baggrund af ekstremvejr over et relativt kort tidsrum. Mens det ved indgangen af 2010 er ekstremt koldt i dele af Asien, Europa og Nord-Amerika er der samtidig rekordvarme i Australien. Den kinesiske vejreksperter Ren Fumin mener det hele skyldes et El Niño-fænomen som igen er forårsaget af global opvarmning. De såkaldte klimaskeptikere tager på deres side vejruviklingen de sidste par år til indtægt for deres påstand om, at øgede udslip

kun har en ringe eller ingen indvirkning på klimaet og naturprocesserne. Videre forskning og naturen selv vil om nogen årtier give os det endelige facit.

I mellemtiden kan vi tage det som en påmindelse om, at videnskaben ikke er så enig som man får indtryk af, og at udslip af kuldioxid ikke nødvendigvis er klodens største klima- og miljøudfordring. Og så får det være, at Gro Harlem Brundtland i maj 2007 bastant påstod, at det er "umoralsk at tvivle". Som bekendt er tvivl og søgen efter ny kundskab grundlaget for enhver forskning, især når en hypotese langt fra er verificeret, endsige bevist. Mægtige kræfter vil åbenbart have os til at tro noget andet, og så kan det være på sin plads at spørge sig selv hvorfor.

Incitament for kapitalen

Allerede et halvt år før klimatopmødet samlede monopolkapitalens vigtigste ledere sig i København til the World Business Summit on Climate Change (WBSCC). Al Gore og FN's generalsekretær Ban Ki Moon var også til stede. Sammenkomsten havde meget lidt med miljøbeskyttelse at gøre, og mødets overskrift lagde heller ikke særlig skjul på det: The future of your business is being decided. Copenhagen, May 24-26, 2009.

"Ved denne lejlighed vil administrerende direktører drøfte hvordan deres firmaer kan hjælpe til med at løse klimakrisen gennem nyskabende forretningsmodeller, nye former for partnerskab, og med udvikling af lavkarbon-teknologier. De vil sende et kraftigt signal til de forhandlende regeringer om hvordan de skal fjerne hindringer og skabe incitament for iværksættelse af nye løsninger indenfor nye rammer på den anden side af Kyoto".

Erhvervslivet skal levere løsningerne for en bæredygtig udvikling og samtidig bevæge sig ud af den økonomiske krise: "Mødets underliggende ambition var at give svar på den todelte udfordring, som klimaændringerne og den økonomiske krise udgør. Deltagerne på mødet vurderede hvordan disse faremo-

menter kan blive vendt til muligheder, hvis erhvervsliv og regeringer arbejder sammen om hvilken slags politik, incitament og investeringer som mest effektivt kan stimulere en vækst med begrænsede CO2-udslip."

Modvirkende effekter

Universet og vores planet er i en proces af evig forandring. Klimaet styres af enormt mange naturgivne faktorer, som gensidigt påvirker hinanden, og flere processer som det kun findes beskednen faktuel viden om. Atmosfæren består for det meste af nitrogen og oxygen, kun to procent er vanddamp, kuldioxid (CO₂), metan og CFC-gasser (*chlorfluor-carboner*) mm.. Det er disse drivhusgasser som gør planeten beboelig ved at de hindrer jordens varmeudstråling i at forsvinde ud i rummet. Uden dem havde gennemsnitstemperaturen ligget 34 grader under dagens niveau. Velbekomme!

Internationale aftaler som etablerer fornuftige og effektive miljøtiltag i det globale samfunds og klodens interesse er selvfølgelig både gode og vigtige. Mens COP15 endte i fiasko, er Montréal-protokollen fra 1987 et eksempel på en vellykket klimaafale. Den er efterhånden ratificeret af næsten alle lande, og har klart bidraget til at reducere udslippene af klorfluorkarboner som var i færd med at nedbryde ozonlaget. Ozonlaget beskytter mod farlig ultraviolet stråling, og svækkelsen har truet både mennesker og dyr. Ændringer i ozonlaget i forskellige dele af atmosfæren har også andre virkninger. Reduktion af ozonlaget i stratosfæren (området i atmosfæren fra omkring 15 til 50 kilometers højde) har haft en afkølingseffekt, mens øget koncentration af ozon i troposfæren (de nederste 15 km af atmosfæren) har givet en opvarmningseffekt.

Nogen udslip har altså modsatte virkninger på klimaet. Ozon er allerede nævnt. Svovldioxid (SO₂) fra kul- og olieforbrænding omdannes til partikler. Partiklerne reflekterer sollys og reducerer solindstrålingen. Dette modvirker

Vejret som våben

opvarmningseffekten af drivhusgasserne i nogen grad, men den afkølede effekt er begrænset til visse områder. Partiklerne giver også afkøling ved at påvirke skyernes udbredelse og egenskaber. Renseprojekter for at reducere mængden af sundhedsskadelig svovldioxid har resulteret i en kraftig nedgang i udslippene i Norge og andre industrilande.

Vulkanske udbrud kan også have stor indvirkning i dele af kloden. Den anerkendte klimaekspert og nobelprisvindere Paul Crutzen har foreslået at tilføre stratosfæren enorme mængder svovl for at simulere vulkanudbrud. Det findes også en række andre forslag til såkaldt geo-engineering af miljøfaktorer, som kan modvirke opvarmning af kloden.

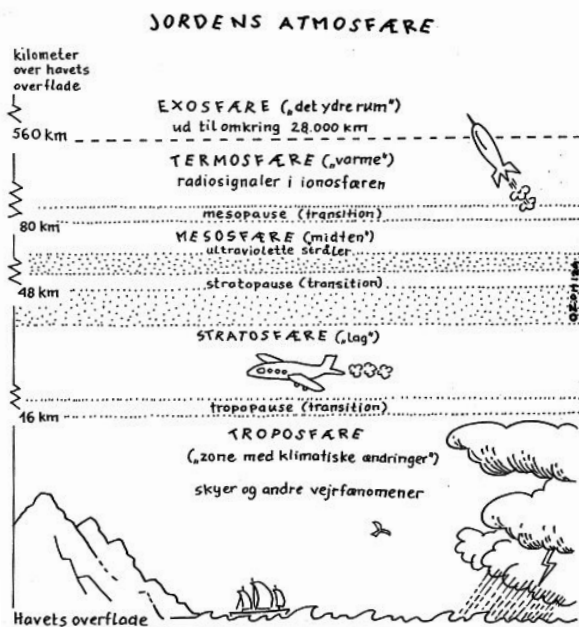
CO2 er ingen giftgas

Med fare for at være højst politisk ukorrekt: CO2 er ikke en giftgas (i modsætning til CO), men en del af det livsnødvendige karbonkredsløb. For planteriget er karbonet fra atmosfærisk CO2 det byggestof, som giver hurtigere vækst og større afgrøder. Det gælder dog ikke uforbeholdt og for alle vækster. Tyske forskere er kommet frem til at (den af FN forventede) CO2-koncentration i 2050 vil føre til dårligere kvalitet af hvedeafgrøder.

Kuldioxid udgør 0.038% af atmosfæren. CO2 er ikke en gang den vigtigste klimagas: Vanddamp og skyer står for godt to tredjedele af drivhuseffekten, mens CO2 står for rundt regnet en femtedel. Det allermeste CO2 findes naturligt, og menneskene bidrager med beskedne fem procent. Nøjagtig hvor stor del, som er menneskeskabt, er omstridt, men en påviselig øget koncentration af CO2 i de sidste 100 år indikerer stærkt at årsagen er forbrænding af fossilt brændsel. Imidlertid er det også omstridt hvorvidt en øgende mængde CO2 er årsag til, eller en følge af, opvarmningen.

Det store spørgsmål er selvsagt, om udslippene af CO2 fra industri, transport og anden menneskeaktivitet nu er blevet så store, at de forrykker den naturlige balance og fører til en intensiveret global opvarmning. FNs klimapanel og Al Gore mener det. Men heller

ikke FNs klimapanel er sikre. I 2001 sagde de at det var "sandsynligt", nu siger det, at det er "meget sandsynligt". Et stort antal forskere er uenige med klimapanelet og mener at betydningen af variationer i solens aktivitet, jordro-

Tegning: Eva Wulff./ skoveniskolen.dk

tationen, kosmisk stråling, skyansamlinger osv. er langt vigtigere end kulioxidudslip. De belægger det blandt andet med at gennemsnitstemperaturen ikke er øget siden 1995 til trods for en 8 procent forøgelse af atmosfærisk CO2 i samme tidsrum. (Ten facts and myths on climate change.)

Del 2: Afsporing?

Miljøbeskyttelse som forretning

"Klimaskeptiker" er blevet et skældsord, som bruges om enhver, som sætter spørgsmålstegn ved den rådende konsensus om, at vi er inde i en menneskeskabt global opvarmningsperiode som hovedsageligt skyldes CO2-udslip. En klimaskeptiker er pr definition useriøs, uvidende, dum – eller købt og betalt. Mens FNs klimapanel, Al Gore, den politiske elite i Vesten og en mere eller mindre samstemt miljøbevægelse altså har videnskaben entydigt på sin side. Praktisk talt hele venstrefløjens har hængt sig op på denne politiske korrekthed, og afviser stort set indsigelser

som reaktionære pr. definition. Selv efter e-postskandalen, som viste at forskere tilknyttet FNs klimapanel brugte uærlige metoder for at afvise, at den globale temperaturtendens er synkende, og ikke omvendt, fortsætter NGO'er som Bellona, Verdens Naturfond WWF osv. at forsvare den såkaldte konsensus om klimaproblemerne. Miljøministeriet og Udenrigsministeriet snakker om strategisk partnerskab mellem regering og de frivillige miljøorganisationer. Dette er organisationer, som i stor grad baserer sig på statsstøtten. Hvordan vil det gå med rammebevillingerne, hvis de skulle finde på at udfordre denne konsensus, enten på politisk eller rent fagligt grundlag?

Mange af miljøorganisationerne er blevet millionforetagender og mellemstore bedrifter med flere dusin ansatte, kraftigt sponsoreret af kapitalen og af staten. Bellona har for længst gjort sig berygtet for sin tætte alliance med storkapitalen, men de er ikke længere alene. Massiv sponsering er nu blevet regelen, ikke undtagelsen. Greenpeace er en hæderlig undtagelse. Sponsorerne er ikke akkurat de grøneste man kan tænke seg: Shell, Wilhelmsen, Volvo, Austevoll Seafood, Avinor, Yara, Exxon og Veidekke, for at nævne nogen. (Se en mere fuldstændig liste på <http://www.nrk.no/nyheter/1.68937>)

Miljøministeriet alene giver over 41 millioner kroner i grundstøtte til frivillige miljøorganisationer. I tillæg kommer 20 millioner til Tilskud til kompetence formidling og information om miljøvenlig produktion og forbrug og andre typer offentlig finansiering. Naturvernforbundet har opgivet næsten 21 millioner i offentlige tilskud i sit årsregnskab for 2008, mens regnskabs-tal for Stiftelsen WWF Norge samme år viser 78,5 millioner kr i offentlige tilskud (og 13 millioner fra "andre"). Aker Seafoods, Ikea og rederiet Leif Høegh er blandt sidstnævntes sponsorer. Når 'klimalobbyen' skælder 'klimaskeptikerne' ud for at være i lommen på andre interesser er det et spørgsmål, om de ikke kaster sten ind i deres eget drivhus.

Videnskab og skepsis

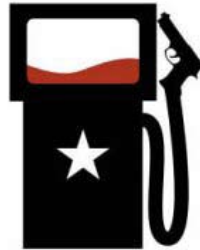
For en som ikke har forskerkompetence er det ikke fornuftigt at kvalitetsbedømme de forskellige og modstridende årsagsforklaringer og klimamodeller. Men påstanden om at næsten alle videnskabsfolk og forskere er skønt enige om, at der foregår en dramatisk opvarmning af kloden som menneskene er skyld i, er i bedste fald upræcis, i værste fald ren løgn. FNs klimapanel har 2500 forskere i ryggen. Men skeptikerne (og langt fra alle er religiøse fanatikere eller konspirationsteoretikere) kan skilte med mindst lige så mange fra videnskabelige miljøer. Sandheden er, at praktisk talt alle sider ved klimavidenskaben er genstand for intens debat, ikke mindst inden for forskermiljøet.

– Det er vores sol, gravitation og jordrotation – ikke CO₂ – som styrer klimaet, mener for eksempel Ole Henrik Ellestad (tidligere forskningsdirektør og prof. II, fysisk kemi), Ole Humlum (prof. fysisk geografi, Universitetet i Oslo) og Jan-Erik Solheim (prof. emeritus, astrofysik, Universitetet i Oslo) – i en kronik i Dagbladet 30. december 2009. De hævder, at CO₂ er en relativt svag klimagas, som ikke kan forklare klimasvingningerne på den nordlige halvkugle. I modsætning til i USA har norske forskere tradition for at holde kæft i den offentlige debat, og begrænser sig til fagmiljøerne. Og de færreste vover at lægge hovedet på blokken ved åbent at udfordre de etablerede sandheder og rådende tendenser i eget forskermiljø. Når folk så at sige sætter karrieren på spil, bør man i det mindste lytte til hvad de har at sige.

Så kan det indvendes, at hvem andre end storindustrien skulle have interesse i at afdramatisere at CO₂-udslip har en faretruende indvirkning på klimaet? Her vil sikkert mange trække en parallel til tobaksindustrien og opkøbte forskere som bagatelliserede videnskabelige hypoteser om sundhedsskader ved rygning lige indtil de var definitivt verificerede. Et modspørgsmål kunne da være: Hvorfor går så storkapitalen i de rigeste imperialistlande og deres politiske elite tilsyneladende med på klimaargumentationen? Er det på grund af miljøbevægelsens styrke og gennemslagskraft? Er det fordi kapitalisterne

BLOOD AND OIL

HOW AMERICA'S THIRST FOR PETROL IS KILLING US

MICHAEL KLARE

Hver eneste amerikansk besættelsessoldat i Irak og Afghanistan forbruger 60 liter olie om dagen.

”også bare er mennesker”, at fornuften har vundet over profit-trangen?

Forskellige muligheder

Også blandt kapitalister findes der utvivlsomt miljøengagerede enkeltindivider. Når miljøengagementet desuden kan kombineres med at ligge forretningsmæssigt ”på forkant”, er dette helt i tråd med tankerne fra World Business Summit i København. Set fra den ekspansive monopolkapitals side er der en række grunde til at fokusere kraftigt på CO₂-spørgsmålet, også om det vil koste i form af afgifter og mulige skatter.

Miljøspørgsmålet og det folkelige engagement om klima er ikke til at komme udenom, og enhver koncern som negligerer sin ’grønne’ profil vil tabe anseelse og markedsandele (læs: profit).

En skræmt befolkning vil oftere være en lydig befolkning som affinder sig med at myndighederne ved bedst og vil redde os fra ’klimakatastrofen’ og andre ’katastrofer’.

Et afgiftssystem for udslip af blandt andet CO₂ passer godt i WTO- og EU-jargongen eftersom det kan bruges til at hindre såkaldt ’konkurrenceforvridding’. Det betyder i praksis at holde lande som Kina, Brasilien og Indien i tømme.

Monopolerne i de mest fremskredne imperialistiske lande er i spidsen, når det gælder forskellige former for rensningsteknologi, som kan påtvinges de mindre udviklede lande.

Former for ’Marshall-hjælp’ til indkøb af vestlig teknologi gennem billig kredit og andre ’gave’ bidrager til at bremse krisevirkningerne i Vesten og til at sikre fortsat nykolonial afhængighed.

Kvotestystemet åbner for de facto privatisering af luften i fattige land, som vil blive gjort afhængige af indtægter fra imperialisternes kvotekøb.

Kvotestystemet

Er et af virkemidlerne, som skal bidrage til at Norge og andre lande opfylder Kyoto-protokollen fra 1997, uden at det skal koste for meget. Det er blevet kaldt Jens Stoltenbergs prestigeprojekt. Kvotestystemet var i betydelig grad et norsk påfund, som først blev afvist af industrilandene. Derpå gik Udenrigsministeriet og diplomatkorpsset løs på u-landene. Efter mange år med norske lokkemidler, projekter og diplomati opnåede de at få tilslutning blandt mange af de fattige G-77 stater. Historikken går tilbage til Brundtland-kommissionen i 1987 og ’den grønne bølge’ omkring 1989, da alle partier snakkede om drivhuseffekten og satte miljøet på dagsorden. Norges dilemma har hele tiden været en spagat mellem på den ene side at skulle være ’foregangsland’ og på den anden side udspy CO₂ og metan fra Nordsøen i enorme mængder. Norske CO₂-udslip er øget med 29 procent siden 1990.

To journalister i Dagens Næringsliv, Frode Frøyland og Gøran Skaalmo, har skrevet strålende om dette i artiklen ’Drivhuseffekten’. Her skriver de, at en af Brundtlands løsninger var at oprette Cicero – center for klimaforskning, en af de opinionsdannende autoriteter i norsk klimaforskning med 70 (!) ansatte. Her satte Gro sin tidligere statssekretær Ted Hanisch i chefstolen. Bestyrelsesformanden kom heller ikke akkurat fra miljøgræsreodderne, det var Statoil-topmanden Henrik Ager-Hansen. – Cicero blev oprettet efter en erkendelse af at klimaudfordringen ville blive krævende for Norge, siger Hanisch til Dagens Næringsliv.

Ved at indføre et kvotesystem kunne Norge få i pose og sæk: fuld fart ved pumperne – og mulighed for at reducere udslip billigere andre steder. Løsningen var klimavoter og brug af Kyotoprotokollens fleksible mekanismer, her i Miljøverndepartementets fremstilling: ”Prisen på en klimavote afgøres af markedet og bestemmes af tilbud og efterspørgsel. ... Norske myndigheder udsteder færre klimavoter end det forventede udslip fra virksomhederne. Derfor må bedrifterne enten reducere deres egne udslip eller købe klimavoter fra andre som har reduceret deres udslip.”

Der er for længst udviklet et omfattende og spekulativt derivatmarked for køb og salg af sådanne kvoter, et marked som ikke har noget med miljøbeskyttelse at gøre. Den kendte klimaforsker James D. Hansen ved NASA, var ikke i tvivl da han udtalte sig til Dagens Næringsliv: – Kvotehandling fører til storstilet værdipapirspekulation, men minimale CO₂-reduktioner, sagde han.

Afsporing?

Kan det tænkes at maksimalt fokus på CO₂ også er en svært belejlig afsporing fra de største og alvorligste trusler mod miljø og klima? Måske bør vi snarere vende det tidligere stillede spørgsmål om: Hvem har interesse i at skabe mest mulig frygt i befolkningen med dommedagsprofetier og krav om strenge statslige indgreb, hvad enten vi snakker om ’terrortruslen’, den ’livs-udslettende svineinfluenza-pandemi’ eller ’klimakatastrofen’?

Men når Fremskrittspartiet og George Bush indgår blandt de såkaldte ’klimaskeptikere’, så må vel sagen være klar for alle progressive! Især hvis man læser enkelte blogindlæg i avisdebatterne, hvor nogle ’klimaskeptikere’ med liv og lyst visualiserer karikaturen af en hjernedød Bush-tilhænger som hader høje benzinpriser, bompenger og andre ’socialistiske’ (!) overgreb.

Helt så nemt er det måske ikke, i al fald hvis man skal angribe problemerne videnskabeligt og ikke ud fra føleri og rygmarvsreflekser. Den internationale finanskapital består af forskellige fløje med varierende præferencer ud fra hvad de mener bedst tjener imperialismens interesser – eller som skader dem

Debat-møde:

Efter topmødet - hvem skal løse klimakrisen?

Lørdag 27. februar kl. 13.00 – 18.00
Sted: Træ-Industri-Byg, Mølle Allé 26, Valby

Deltagelse er gratis, tilmelding ikke nødvendig

Program:

13.00 – 14.00
Emne: *Hvad kom der ud af COP15 og kan klimakrisen løses på COP16?*
 WWF John Nordbo
 Klimabevægelsen i Danmark Rasmus Vincentz
 Generation K Bjarke Kronborg
 Climate Justice Network (CJN) NN TBC
 25-35 minutter til plenum diskussion

14.30 – 18.00
Emne: *Hvad kom der ud af de mange civilsamfundsaktiviteter, og hvordan kommer vi videre?*
 - erfaringerne fra Klimaforum09, 12-December og de øvrige civilsamfundsaktiviteter.
 Anders Olesen (Formand for Træ-Industri-Byg, København)
 Tannie Nyboe, talsperson, Climate Justice Action (CJA)
 Niels Brøgger, Mellemfolkeligt Samvirke
 45 minutter til plenum diskussion

16.00 – 17.15:
Workshop: *"Kan vi lave fælles initiativer frem mod og under COP16?"*

17.15: Opsamling
 Noah "Hvor er vi på vej hen?" TBC
 John Holten-Andersen "Hvor er vi på vej hen?"
 Niels Johan Juhl-Nielsen "Hvor er vi på vej hen?"

17.50: Afrunding
 Afsluttende ord ved Klimabevægelsen

6. Landsmøde i Klimabevægelsen
Søndag 28. februar 2010 10-15
Sted: Mølle Allé 26, 2500 Valby, Forbundet Træ-Industri-Byg.
 Mødet er åbent for alle, og deltagelse er gratis.
 Kun betalende medlemmer er stemmeberettigede.

mindst. Det Bush og Fremskrittspartiet utvivlsomt har ret i, og som selvfølgelig er en del af baggrunden for deres standpunkt, er at strenge reguleringer, skatter og afgifter garanteret vil følge med et klimaregime som med rette eller urette gør alt, hvad der står i dens magt for at reducere udslippene af CO₂ og andre drivhusgasser. Når vi desuden ved at US Army er verdens største

enkeltsynder på området, er det ikke overraskende at Bush og hans slags er bekymret over strenge udledningskrav og dyre kvoter! US Army afbrænder ifølge officielle 320.000 tønder olie hver eneste dag. Hver eneste amerikansk besættelsessoldat i Irak og Afghanistan forbruger 60 – tres – liter olie om dagen. Krigen i Irak fra 2003 til 2008 var alene ansvarlig for udslip af

mindst 141 millioner ton kuldioxid-ekvivalenter (MMTCO₂e), ifølge en rapport fra Oil Change International.

USA fik gennemført, at CO₂-udledninger fra militær aktivitet blev undtaget fra Kyoto-protokollen, men heller ikke det var nok til at Bush ville ratificere den.

Del 3: Vejret som våben

Manipulering af vejrforhold

Militarisering og imperialistisk krigsførelse er i dag sandsynligvis verdens allerstørste miljøproblem – ved siden af alt det andet krigene fører til. Men dette er et ikke-tema for klimaforhandlerne og miljølobbyen.

Det vil måske opfattes som taget direkte fra en James Bond-film, men US Air Force er blandt dem, som arbejder intenst med det som kaldes ”vejrmodifikation”, det vil sige skjult manipulering med vejrmonstre, kommunikationssystemer og elektricitet, som giver ”et vidt spekter af muligheder for at besejre eller undertvinge en fjende” (Air University of the US Air Force, AF 2025 Final Report).

Her hed det at:

”manipulation med vejr-mæssige forhold utvivlsomt vil blive en del af USAs nationale sikkerhedspolitik til anvendelse både nationalt og international. Vor regering vil forfølge en sådan politik i tråd med sine interesser, på forskellige niveauer”.

Planer af denne type udgør en langt mere akut fare for miljøet end CO₂-udslip. Problemstillingen er hverken ny eller ukendt. Tværtimod. Allerede i 1977 vedtog FN i en egen konvention at det var strengt forbudt at manipulere vejret for fjendtlige eller militære formål: ”Konvention om forbud mod militær og anden fjendtlig brug af teknikker til modificering af miljøet”.

Baggrunden var både russisk nervøsitet over det som snart skulle blive til amerikanernes rumkrigsprogram og Vietnamkrigen, hvor USA sprayede giftstoffet Agent Orange over junglen for at afløve vegetationen og lettere få has på FNL-guerillaen. I 1966 startede USAF et gigantisk regnmager-projekt i Vietnam. Med partikler ’sæede’ de sky-

Kan de kraftige militære radar forsøgsstationer i Skandinavien også være udgangspunkt for mystiske eksperimenter med vejret? Billedet er fra EISCATs officielle hjemmeside.

erne over blandt andet Ho Chi Minh-ruten, for at fremprovokere regn og forlænge regntiden. Hensigten var at udløse jordskred som kunne hindre vietnamesernes troppeflytninger. Projektet varede frem til 1972 under kodenavnet Operation Popeye. Siden er der udviklet en række projekter med såkaldte chemtrails som ikke lige så let skal kunne afsløres som Agent Orange-programmet. I den grad norske medier nævner eksistensen af denne type projekter, er de optaget af at melde, at de er et afsluttet og tilbagelagt stadium.

Vejrkonventionen af 1977

I FNs ”Vejrkonvention” forpligter alle stater, som har underskrevet den, sig til:

”ikke at engagere sig i militær eller anden fjendtlig brug af teknikker for modificering af miljøet som har omfattende, varige eller alvorlige virkninger som middel til at ødelægge, skade eller krænke en anden konventionsstat.”

Konventionens artikel II præciserer begrebet teknikker for modificering af miljøet som:

”enhver teknik for ændring – gennem bevidst manipulering af naturlige processer – af jordklodens dynamik, sammensætning eller struktur, i biota inkluderet (*dvs. alle organisme i biosfæren – E.H.*), litosfæren, hydrosfæren og atmosfæren, eller af verdensrummet.”

Konventionen til trods: USA, og sandsynligvis også Rusland, Kina og andre stormagter, arbejder på overtid med denne type teknologisk overstyring af naturprocesserne, uden at det

tilsyneladende er af interesse hverken for klimapolitikere, klimalobbyister eller den alternative klima- og miljøbevægelse. Selv om det findes en mængde relativt usandsynlige konspirationsteorier på området, så er det alligevel et faktum, at aktiv vejrmanipulation finder sted. På det civile område indrømmes dette officielt af for eksempel kineserne. Hvad der sker på det militære felt er strengt bevarede hemmeligheder. Men man skal være usandsynlig naiv, hvis man antager, at de perspektiver, som her åbner sig for krigsførelse og forsvar ikke omfattes af den største interesse i stormagternes (og mindre staters) generalstabe og militære forskningsmiljøer.

HAARP og EISCAT

Active Auroral Research Program (HAARP) er et forskningsprojekt i regi hos US Air Force, US Navy, University of Alaska og Defense Advanced Research Projects Agency (DARPA). Projektet skal officielt udforske ionosfæren/termosfæren og finde ud af, om dele af den kan bruges til kommunikation og overvågningsformål. Norge deltager i et europæisk søsterprojekt, EISCAT, som bruger radarer på Svalbard og i Nord-Skandinavien for at studere forstyrrelser i ionosfæren og magnetosfæren. På Ramfjordmoen ved Tromsø drives et projekt, hvor koncentrerede energimængder bliver sendt på udvalgte frekvenser op i den øverste delen af atmosfæren som kaldes ionosfæren. Strålingen reflekteres tilbage til jorden og kan give forskellige virkninger, både ønskede og uønskede. Gen-

Vejret som våben

nem tilstrækkelig stråling kan blandt andet elektroner splittes fra deres atomer (ionisering), en proces som gør at strøm lettere kan ledes og for eksempel udnyttes til at ”kortslutte” forbindelsen mellem jord og skyer, det vil sige til at fremprovokere lynnedslag. Barium er et af stofferne som bruges for at opnå disse effekter, det er et stof som i forskellige forbindelser bruges til alt fra fyrværkeri til rottegift, altså næppe direkte helsefremmende. En video optaget i januar 2009 hævder at vise fly som ”sår” barium over Tromsø (*Se youtube.com: Barium Chemtrails in Norway*).

Netavisen Pakistan Daily beskyldte den 8. januar 2010 Norge for at have brugt en højenergi stråle til at skyde hul i termosfæren, dette skal være skyld i ekstrem kulde over den nordlige halvkugle. Det er en teori, som næppe holder vand, især fordi den blev fremsat samme dag som Aftenposten optrykte muhammedkarikaturerne og har mange religiøse overtoner. Det hele kobles til det mærkelige lysfænomen over Troms i december 2009, som siden er blevet affejet som et russisk rakethavari.

Russerne har længe været bekymret over HAARP-programmet. Statsdummen protesterede i 2002 mod USAs udvikling af ”integrerede geofysiske våbensystemer som kan påvirke den nære atmosfæren med højfrekvente radiobølger”. I udtalelsen nævnes også en norsk radarstation eksplicit.

Civilt er sølviodid længe blevet brugt til at danne regn. I Rusland er metoden blevet brugt i 20 år, og kineserne udviklede en række nye teknikker op til OL i Beijing for at sikre en vejrmæssig succes. I november 2009 opnåede de det modsatte, og påtog sig ansvaret for to snestorme efter at have skudt 186 doser med sølviodid op i skylaget over Beijing. Hensigten skulle være at modvirke tørken, som havde ramt hovedstadsregionen. (China Daily 11.11.2009)

Det findes også andre teknikker, som er udviklet. Mikrobølger kan bruges til at svække orkaner eller til at ændre en orkans kurs. Dette er indtil nu (antagelig) bare simuleret af forskeren Ross N. Hoffman og ikke prøvet af på en virkelig orkan.

Det er indlysende at muligheden for at påvirke vejrfænomener kan være nyttig for civilsamfundet, men også at det kan føre til de mest katastrofale følger

hvis en orkan kan ”styres” som et masseødelæggelsesvåben mod for eksempel en storby.

Forarmet uran

Var heller aldrig noget tema på klimatopmødet. Forarmet uran er et affaldsprodukt fra berigelsesprocessen af uran som bruges i kernereaktorer og atomvåben, og som kommer til ”nytte” som bestanddel af panserbrydende ammunition. USA og Storbritannien har brugt tilsammen 450 ton med radioaktivt forarmet uranammunition i Irak. Områderne omkring byen Basra efter den første Golfkrig har en stråling som svarer til 20.000 gange jordens naturlige radioaktive stråling. Der er påvist en radioaktivitet i golfkrigsområder som er 20–100 gange den normale baggrundsstråling, radioaktiviteten i Bagdad er 1000-1900 gange højere end den var før udbruddet af den seneste Golfkrig. Radiologisk svarer Irak-krigen i 2003 til 250.000 Nagasaki-bomber, ifølge professor Katsuma Yagasaki, forsker ved Ryukyus University på Okinawa.

FNs miljøprogram (UNEP) bad lige efter Golfkrigen om at sundheds- og miljøeffekterne måtte blive undersøgt så hurtigt som muligt, men ingenting er sket. Udbrændte radioaktive kampvognsvrag og udbombede bygninger står der fortsat.

En rapport om situationen i Fallujah efter angrebet i 2004 viser at 24 procent af 170 nyfødte ved centralsygehuset i Fallujah i september 2009 døde i den første leveuge og at 75 procent af babyerne født den måned havde misdannelser. Tallene for august 2002, 6 måneder før USAs invasion, var 6 spædbarnsdødsfald den første uge samt én misdannelse ud af 530 nyfødte. Dette er så alvorligt at selv kollaboratorerne i Bagdad har reageret. I et brev til FNs generalforsamling i New York 12. oktober 2009 skriver kvindeminister Nawal Majeed Al-Sammarai at ”unge kvinder i Fallujah, Irak, er livrædte for at få børn på grund af et voksende antal deformerede babyer ... og at børn i Fallujah er født med kræft og leukæmi.”

Under den morderiske israelske offensiv i Gaza mellem 27. december 2008 og 18. januar 2009, kendt som Operation Cast Lead, efterlod Israel sig

hele 75 ton forarmet uran, ifølge rapporten ”Genocide by Depleted Uranium in Gaza”. De norske læger Gilbert og Fosse rapporterede fra Shifa-sygehuset, at skaderne på ofrene tydede på brug af Dime-våben (Dense Inert Metal Explosive) som blandt andet indeholder wolfram og forarmet uran.

Tid for et nyt fokus

Der er mange tunge argumenter for at der faktisk sker en global opvarmning og at vores CO2-udslip er medvirkende årsag. Det er immervæk russisk roulette at satse alt på at klimapanelet tager fuldstændig fejl, og at klimaskeptikerne har ret på alle punkter.

Det er næppe nødvendigt at argumentere for at satsning på fornybar energi er vigtig og nødvendig. Sund fornuft tilsiger at tiltag til at reducere udslippene er gode, så længe arbejderklassen og verdens folk ikke lader imperialistmagterne bruge dem som påskud for ”grøn” nykolonialisme, despotisk indskrænkning af national suverænitæt, øget kontrol og skatteplyndring af deres eget folk i ”miljøets” navn.

Men det er måske på tide at slå hul på forestillingen om, at det er ”venstreorienteret” at være på parti med den rådende og officielle politiske konsensus i imperialismens hovedcentre, mens det er ”højre” og bagstræberisk at stille spørgsmålstejn ved den underliggende politiske dagsorden og det som fremstilles som videnskabelige fakta, men som ikke nødvendigvis er det. Marxister og revolutionære skal drive kritisk undersøgelse, ikke efterplapring af magthavernes politiske agenda.

Det er på høje tid at rette meget skarpe fokus mod imperialisternes akutte miljøsynder og deres manipulation af naturprocesser til militære formål. Det som sker i Fallujah, i Gaza, i militære forskningscentre og i våbenindustrien har virkning her og nå, ikke først i 2050.

Det meste af kildematerialet til artiklen kan findes på: yr.no | wikipedia.org | storm.no | forskning.no | dn.no | global-research.ca

Oversat af Kommunistisk Politik fra tidsskriftet Revolusjon 38, 2010

Iransk revolutionsdag: **Præstestyret under pres**

Den 11. februar markeres 31-års-dagen for den iranske folkerevolution, der væltede det forhadte, barbariske og pro-imperialistiske shah-regime. Modstanden mod shah-styret samlede forskellige politiske strømninger og oppositionelle grupperinger og forenede hele det iranske folk, som på trods af shah-styrets brutalitet over for demonstrationer og protester tvang regimet til fald.

Det amerikansk-støttede shah-regime for frem med hård hånd mod alle sine modstandere: det fængslede, torturerede og dræbte både den religiøse islamiske opposition og de verdslige, venstreorienterede organisationer og partier, som repræsenterede den fremvoksende iranske arbejderklasse.

Folkerevolutionen drev shah-styret og dets vigtigste støtter i eksil. Den 1. april 1979 valgte iranerne ved en folkeafstemning af indføre en Islamisk Republik med en teokratisk forfatning. I december 1979 blev den religiøse og politiske leder Ayatollah Khomeini landets 'Øverste Leder'. Et ikke-valgt islamisk råd blev det øverste politiske organ.

I perioden 1979-82 etablerede Khomeiny-regimet og dets revolutionsgarde en total kontrol med landet og satte rivaliserende islamiske grupperinger, borgerligt-demokratiske kræfter og venstrefløjs-kræfterne ud af spillet med effektiv brutalitet. Mange venstreorienterede shah-modstandere blev igen forfulgt, dræbt og fængslet. Mange i eksil i dag har oplevet både shah'ens fængsler sammen med præstestyrets dengang forfulgte tilhængere, og derpå præstestyrets egne fængsler.

Men ikke mindst Iraks og Saddam Husseins amerikansk-støttede invasion af Iran i 1980 sikrede solid folkelig opbakning bag præstestyret. I 1982 havde Iran stort set generobret de besatte områder.

Fra 1980 til midten af 1981 blev hen ved 3000 oppositionelle henrettet. En stor del af den islamiske opposition, den borgerligt-demokratiske, venstreorienterede og kommunistiske opposition mod det islamiske regime, der opfattede sig som centrum for en islamisk verdensrevolution blev (igen) tvunget i

eksil, hvor mange har fortsat deres aktivitet; nogle er blevet demoraliseret og nogle har indgået alliancer med de gamle shah-tilhængere og imperialismen.

Det shi'itiske præstestyre har støttet shi'itiske bevægelser og organisationer i andre lande. Det har været aktivt i bestræbelserne på at vælte dets fjende Saddam Husseins regime i Irak, og har trods sin officielle anti-amerikanske og anti-israelske linje i betydelig grad samarbejdet omkring USA's og den vestlige imperialismes besættelse af Irak, hvor pro-iranske grupper har fået den politiske magt af besættelsen.

Med Israel i spidsen søger USA og NATO-landene at kvæle Iran med økonomiske sanktioner – og har samtidig forberedt militært angreb.

Samtidig arbejder Israel for med amerikansk støtte at udløse et militært angreb/krig mod Iran. Den illegale atommagt Israels og USA's påskud er (i lighed med påskuddet om de irakiske 'masseødelæggelsesvåben') at Iran arbejder på at udvikle atomvåben. Det politiske og økonomiske pres på Iran fra Vestens side – nu ikke bare med USA, men også med EU som aktiv spiller – bliver hele tiden forstærket. Præstestyret søger på sin side at lave alliancer med nabostormagterne Rusland og Kina – og med f.eks. de latinamerikanske Albalande. Iran er olierigt, og kontrol med olie er endnu engang et hovedtema i den internationale politik.

Revolutionsdagen 11. februar

Begyndelsen af februar og kulminerende den 11. februar fejres hvert år officielt som 'Den islamiske revolutions sejrsgang' med store festligholdelser og demonstrationer for præstestyret over hele landet. Og regimet har stadig en

folkelig opbakning, ikke mindst på landet. Men dets brutalitet og statens og samfundslivets rigide religiøse og notorisk antidemokratiske og undertrykkende karakter har for længst splittet den folkelige enhed og utilfredsheden og protesterne mod præstestyret er i de senere år vokset betydeligt – ikke mindst efter præsidentvalget den 12. juni 2009, der blotlagde en dyb spaltning mellem rivaliserende fraktioner i præstestyret.

Folkelige masseprotester er fortsat, og de går nu den 11. februar i konfrontation med præstestyrets vigtigste markeringer – fejringen af revolutionsdagen. Der foreligger endnu ikke sikre oplysninger om deltagelsen ved oppositionens demonstrationer i Iran - mens demonstrationerne for præstestyret samlede titusinder, som råbte "Død over Amerika", "Død over Israel". Der er rapporter om arrestationer af oppositionsledere.

Den islamiske Republik gennemlever i øjeblikket – ifølge Irans Arbejds Parti (Toufan), som er Arbejderpartiet Kommunisternes broderparti og medlem af Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og organisationer 'en politisk, økonomisk og social krise, under hvilken massernes kamp er blevet intensiveret, og hvor råbene 'Død over diktatoren', 'Fængsling, tortur, henrettelse har ingen virkning længere' o.s.v. høres fra alle gadehjørner.'

Med nye henrettelser og forfølgelser håber præstestyret at skræmme modstanden til tavshed.

Der er ingen tvivl om, at den amerikanske og vestlige imperialisme og zionismen gør hvad de kan for at puste til og udnytte den folkelige utilfredshed, og heller ingen tvivl om, at imperialistiske og zionistiske agenter er involveret egentlig sabotagevirksomhed og attentater i Iran, der også en del af krigsforberedelserne. Lige så klart er det, at det store flertal af iranere afviser imperialistisk indblanding og krig og evt. besættelse som måden at vælte præstestyret og sikre en demokratisk udvikling. Iranerne kan og vil fortsætte den folkelige revolution fra for 31 år siden på et bedre spor end den religiøse blindgyde.

'Frit Iran' i Danmark

I Danmark indkaldte initiativet 'Frit Iran', hvis talsmand er Jaleh Talakovi (Enhedslisten), til demonstration foran Christiansborg kl. 18 den 11. februar – og samtidig holdtes demonstrationer i Århus og Odense om eftermiddagen.

”Demokratibevægelsen har mobiliseret til demonstrationer i Iran idag (22 Bahman) på regimets 31. års jubilæumsdag. Rundt omkring i verden og i Danmark holdes der derfor støttedemonstrationer i dag,” hed det på Frit Irans hjemmeside.

Demonstrationens talere og støtter må siges at være en uskøn alliance af sort dansk reaktion og progressive og borgerligt-demokratiske kræfter. Det går fra folk, som virker for en krig mod Iran, til modstandere af tortur.

En hovedtaler var er en af Dansk Folkepartis krigsgalninge, zionisten og islamofoben Søren Espersen, en mand, der ikke et øjeblik tøve med at støtte et israelsk angreb på Iran, ligesom han 'ikke et øjeblik har fortrudt' støtten til den ulovlige krig i Irak, eller i Afghanistan, for den sags skyld. Hans *hjemmeside* rummer opfordringer til ubetinget støtte til Israel og dets forbrydelser mod palæstinenserne.

Blandt talerne ved demonstrationen var også annonceret Erik Boel, landsformand for Europabevægelsen, der er tilhænger af det vesttyske forslag om en Europahær, mens regeringspartierne var repræsenteret ved et konservativt byrådsmedlem. Udover en socialdemokratisk og SFsk NATO-tilhænger talte også Enhedslistens Christine Lundgaard, som er havnet i usædvanligt dårligt selskab.

Jaleh Tavakoli, talskvinde for Frit Iran, erklærede i en pressemeddelelse:

- Europaparlamentet har onsdag d. 10. februar vedtaget en fordømmende og skarp udtalelse om Iran. Det er vi glade for i Frit Iran, og opfordrer nu danske politikere som kommer til vores demonstration, om at lukke den iranske ambassade, da Danmark skal have så lidt diplomatisk kontakt med Iran som muligt.

- EU skal presse Iran, og det skal ske igennem diplomatisk boykot og økonomiske sanktioner rettet imod revolutionsgarden.

Er dette en rigtig politik for modstanden mod præstestyret? Og er det i

øvrigt Enhedslistens politik?

'Frit Iran' repræsenterer angiveligt den iranske 'demokratibevægelse' - og præsenterer sig sådan på Tavakolis hjemmeside:

”Frit Iran: 'Initiativet for reelt demokrati i Iran' forsøger at samle de i Danmark, der bekymrer sig om at fremme menneskerettigheder, demokrati og frihed i Iran.”

Hvorfor allierer den sig så med den krigsgale højrefløj og det udemokratiske EU? Den forstår helt klart ikke at drage en skillelinje til krigens og reaktionens, imperialismens og zionismens

kræfter og forene de virkelig demokratiske og progressive kræfter. At alliere sig med det store barbari undergraver kampen mod det barbariske præstestyre.

Den racistiske og islamofobiske højrefløj hyldede protesten ved Christiansborg på netblogger som 'Snaphanen' og promoverede en video med Søren Espersens demagogiske tale foran Christiansborg. Han citerede den danske nazistiske digter Valdemar Rørdam, uden at nævne hans navn, og erklærede at det ikke tilkom ham som dansk politiker at give det iranske folk gode råd. Det undlod han dog ikke.

Resolution om Iran

Den Internationale Konferencer af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer

Vi udtrykker vores støtte til det iranske folks retfærdige krav og kampe for at oprette et demokratisk Iran. Vi understreger at kun det iranske folk har ret til at vælte diktatur-regimet i Iran.

I betragtning af de løgne og rygter, der fabrikeres mod det iranske folks interesser, og i betragtning af imperialisternes aggressive og krigeriske politik for at opdele verden, vender vi os imod imperialisternes og zionisternes indblanding og konspirationer mod Iran. Samtidig fordømmer vi tortur, voldtægter og mord på protesterende i Iran fra Den islamiske Republiks barbariske og voldelige magtapparat.

Vi er af den opfattelse, at det iranske folks demokratiske kampe er uadskillelige fra dets anti-imperialistiske kampe. De regimer, der ikke respekterer masserne og undertrykker deres folks demokratiske fordringer vil før eller senere måtte appellere om imperialistiske kræfters støtte.

Længe leve det iranske folks kamp for at opnå deres demokratiske rettigheder!

Længe leve den iranske arbejderklasses kamp for at etablere et socialistisk Iran!

November 2009

*Arbejderpartiet Kommunisterne - Danmark (APK)
 Brasiliens Revolutionære Kommunistiske Parti (PCR)
 Colombias Kommunistiske Parti/Marxister-Leninister (PCdeC-ML)
 Kommunistisk Arbejderparti - Den Dominikanske Republik (PCT)
 Ecuadors Marxistisk-Leninistiske Kommunistiske Parti (PCMLE)
 Frankrigs Kommunistiske Arbejderparti (PCOF)
 Organisationen for genopbygning af Grækenlands Kommunistiske Parti
 Irans Arbejdets Parti (Toufan)
 Kommunistisk Platform Italien
 Mexicos Kommunistiske Parti/Marxister-Leninister (PCM (m-l))
 ML-Gruppen Revolusjon, Norge
 Spaniens Kommunistiske Parti (Marxister-Leninister) (PCE(m-l))
 Tunesiens Kommunistiske Arbejderparti (PCOT)
 Tyrkiets Revolutionære Kommunistiske Parti (TDKP)
 Venezuelas Marxistisk-Leninistiske Kommunistiske Parti (PCMLV)
 Voltas Revolutionære Kommunistiske Parti (PCRV)*

Israelske bosætterprodukter sælges i Danmark

Berlingske Tidende har i en række artikler sat fokus på danske bankers og pensionskassers investeringer i firmaer der har aktiviteter i de ulovlige bosættelser på Vestbredden. Det har (omsider) fået Danske Bank til at stoppe investeringer i to af disse firmaer, hvilket sikkert glæder mange af bankens kunder.

Bosættelserne er nemlig ifølge Geneve-konventionen ulovlige idet konventionen forbyder en besættelsesmagt at overføre sin egen befolkning til besat område.

Der foregår - samtidig med danske investeringer i israelske bosættelser - en bosætter-transport den modsatte vej, i form af salg af israelske bosætterprodukter i Danmark. Et eksempel er Dødehavskosmetik fra firmaet AHAVA.

Engang blev Ahava-kosmetik solgt i danske butikker, bl.a. Magasin du Nord, Salling og et antal apoteker. Men en kampagne mod Ahava i året 2002 fik

ene-importøren Helsam A/S til at stoppe for importen. Det viste sig nemlig at Ahava blev fremstillet i en bosættelse på Vestbredden - Mitzpe Shalem - og at mudder fra Vestbredden blev brugt til fremstilling af kosmetikken. Dermed er AHAVA et bosætterprodukt og kan ikke lovligt kan sælges i Danmark. (Hertil kommer at AHAVA af sit overskud sponsorerer den israelske hær).

Også i andre lande har AHAVA vakt debat. Den engelske butikskæde Selfridges trak i 2002 AHAVA's produkter ud af sine butikker. I flere lande finder der i øjeblikket kampagner sted mod AHAVA-produkter, f.eks. i Holland og Frankrig.

Dette har dog ikke forhindret Ahava i fortsat at sælge sine kosmetikprodukter i Danmark, nu blot under mere dunkle former. Ahava kan i dag kun købes over nettet hvor man lover man sine kunder "fuld fortrolighed".

Selvom Ahava produceres i en bosæt-

telse på Vestbredden, mærkes produkterne med "Dead Sea" og Israel". Det må derfor hilses velkomment at tidligere udenrigsminister Mogens Lyketoft den 19. januar i år har opfordret den danske udenrigsminister til at gøre det obligatorisk med særskilt mærkning af bosætter-produkter - ligesom det sker i England.

Irene Clausen

Aktiv i Boykot Israel

Præsentation af bogen Breve til kammeraterne af B.C. Andersen

Arbejderforfatteren blev især kendt for sin helt originale digtning. Hans nye bog er både et stærkt personligt dokument og et tidsdokument om det første årti i det 21. århundrede.

Den 26.2.10 kl 15.30 til 17.
Randers Bibliotek,
Stemannsgade 2, Randers

Krigen i Afghanistan koster danskerne stadig mere

Prisen for Danmarks deltagelse i krigen i Afghanistan er på to år tredoblet. Næsten 1,5 milliarder kroner vil den kriminelle krig koste danskerne i 2010. Det er mere end de samlede anlægs- og driftsudgifter for 2010 i Københavns kommune, Danmarks største kommune indbyggermæssigt, med dens over en halv million københavnere.

De kriminelle krigspolitikere med-

virker med deres krigsbevillinger til mord på afghanere i Afghanistan, men de begår også mord i Danmark, hvor deres udsultning af sundhedsvæsenet, senest med de forbryderiske fyringsrunder, hver dag koster danske liv.

Carsten Kofoed

Frit Afghanistan Blog

Gallamiddagen

*afholdes af Henrik og Margrethe på Amalienborg,
og her deltager borgerskabets ypperste
repræsentanter*

*med stor selvfølgelighed og interesse,
- og her skal ikke glemmes medlemmer af*

*Socialdemokratisk Folkepartis folketingsgruppe
der med deltagelse i en rigtig Socialdemokratisk
borgerlig regering,*

*vil gennemføre og tilpasse dens nedskæringer mod
arbejderklassen og dens ligestillede,*

*- så selvfølgelig er medlemmerne af dette borgerlige
parti deltagere ved denne slags arrangementer.*

NB

Ny bog fra Oktober Forlag

B.C. Andersen:
Breve til kammeraterne
132 s., 120,- kr.
Fås i Oktober Bogbutikkerne

CSC: Penge frem for alt

I slutningen af 90'erne var CSC så småt i gang med at opbygge et samarbejde med indiske programmører. Dengang som nu fik samarbejdsudvalg og fagforening kun de oplysninger om aftaler og arbejdsvilkår, der ikke kunne holdes skjult. Der er enkelte, der har taget bladet fra munden. Det får de en kraftig afklapsning for.

De indiske IT-specialister, der hentes til Danmark, har reelt ikke noget valg. "Hvis ledelsen giver besked om, at man skal af sted, så skal man afsted", "Det er ikke muligt at sige nej".

Forholdene er kommet frem i PI-Orientering. CSC har lavet en aftale med udlændingesservice om en beregningsmodel, der får en ussel løn til på papiret til at snige sig op over de godt 31.000 om måneden, der er grænsen for, at et

firma kan få lov til at importere special-arbejdskraft. 8.500 + 3.000 får de udbetalt og dertil en 2-værelses-lejlighed, der siges at koste 11-12.000 (!) om måneden samt alle regninger betalt, og rengørings- og skjortestrygehjælp. Det regnestykke kan man så undre sig over lidt. Men fidusen (udover huslejen) er, at CSC stryger skatten. Der er en aftale mellem Indien og Danmark, der giver skattefrihed. CSC regner ud hvor meget de mener, der skulle have været betalt, og beholder den del af lønnen selv.

Efter at den praksis har stået på i 3 år og omfattet omkring 900 personer, var der én, der henvendte sig til IT-fagforeningen Prosa for at få den løn han/hun var lovet i Indien - nemlig 550 om dagen og ikke 285 (=8500 mdl). Vedkommende blev sendt retur til Indien efter få dage.

CSC's kommentar hertil: - *Det foregår sådan, at inderne laver en aftale med CSC i Indien, og her er der altså sket en fejl, der har ført til en konkret sag. Det er helt sikkert den eneste konkrete sag, hvor det har været til diskussion, om vi har fulgt reglerne.*

På vej ud af landet skrev han meget vred sin opsigelse. Derfor skal han betale en bod på 35.000 kroner for kontrakt-brud. PROSA har tilbudt at betale hans omkostninger, hvis han vil føre sagen, men efter pres i Indien har han nu trukket sig. CSC India vil ikke give ham hans "leave papers", som er nødvendige for at han kan få et andet job i Indien, før han frafalder alle krav mod CSC Danmark.

Dorte Toft skriver i sin blog på twitter at en mindre del af inderne, der efter CSC's udsagn kun er her i 3 måneder for at blive oplært, så de kan fortsætte arbejdet i Indien, faktisk er i Danmark i op til et år.

Nu er overenskomstforhandlingerne ved at spidse til på CSC, og ledelsen opfører sig som sædvanligt, som om de ikke kan høre eller fatte en brik. Deres øverste ledelse sidder jo i USA

og dér er danske arbejdsmarkedsregler måske en by i Rusland.

Ovenstående indiske eventyr er blot et af mange eksempler på CSC-ledelsens manglende respekt for medarbejdere. Der er andre med mærkbare konsekvenser for mange. Skandalen omkring digital tinglysning har CSC også del i. At den er blevet så stor skyldes blandt andet at 3 kerne-medarbejdere forlod projektet i utide. Og det er tilmed set før - under Amanda-skandalen. Personalet giver op.

Der stilles simpelthen totalt urealistiske krav op til projekt-udviklingen, hvor der ikke tages de fornødne hensyn til slutbrugeren.

Det hænder at nogen siger fra - men det forhindrer ikke at det ene projekt efter det andet skaber store skandaler.

gbe

Verden ifølge Latuff

Død og tortur i Braziliens Polinter fængsel

OKTOBER BOGBUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50

Torsdag i ulige uger 15-19
og efter aftale

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83

Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Hestekure og arbejdermodstand

Da Lars Løkke og Claus Hjort-Frederiksen midt i januar annoncerede deres 'hestekur' som medicin for den skrantende og kriseramte danske økonomi gjorde de det med henvisning til EU's 'konvergenskrav', der tilsiger at underskuddet på statsbudgettet ikke må overstige 3 pct. om året. Derfor skal der det i perioden 2011-14 nedbringes med 27 milliarder kroner. VK-regeringen kender kun én metode: gennem nedskæringer på de offentlige budgetter. I dette tilfælde skal regningen sendes direkte videre især til de i forvejen tætbarberede kommunale budgetter. Nedskæringer, nye udliciteringer og privatiseringer – og støtte til banker, kapitalen og de rigeste i landet - er hovedbestanddelene i VK-regeringens kriseprogram.

Men siden den første offentliggørelse er der blevet underligt stille om hestekuren. Medierne har haft travlt med spin og skandaler, VK og O med at forsvare sig og snakke udenom. Da burka-debatten fæs ud, har Dansk Folkeparti fundet et nyt og følelsesladet lov-og-orden emne, så man kan undgå vigtigere ting: Straffen for voldtægt skal sættes i vejret. Det er godt til at dække over de store klasseovergreb.

Fagbevægelsen har også været underligt tavs om 'hestekuren'. Nogle vil forklare det med, at den har meget travlt med de private OK-forhandlinger. Men det er en rigtig dårlig undskyldning. Den annoncerede 'hestekur' vil dække en stor del af den kommende treårige overenskomst-periode og i sig selv betyde et reallønsskud for det store flertal.

Offentlige nedskæringer og markedsføring betales dyrt. De såkaldte 'liberalisering af elforsyningen' har betydet en kraftig fordyrelse, størst for almindelige private forbrugere. I modsætning til løfterne om, at 'øget konkurrence' ville presse priserne nedad, har

---

Den danske regering vil i løbet af kort tid offentliggøre en gigant krisepakke med prikkerunder og nedskæringer i den offentlige sektor

---

store selskaber som DONG, svenske Vattenfall og tyske E-ON høstet enorme profitter. Prisstigningerne for 'små kunder' har siden markedsliberaliseringen i 1998 været på 107 procent, mens de for 'store kunder' (storindustrien) er steget mellem 60 og 62 procent.

LO har meddelt, at OK-forhandlingerne ikke vil blive 'en lønfest', men at man vil gå efter at sikre reallønnen på det nuværende niveau. Det forudsætter nominelle lønstigninger, beregnet såvel i forhold til prisstigninger, øget brugerbetaling og påtvungne merudgifter i forbindelse med nedskæringer.

Danmark har ingen grund til at følge 'konvergenskravet', selvom Claus Hjort-Frederiksen vil have det. Danmark er *ikke* med i euroen – og i øvrigt har masser af lande overtrådt konvergenskravet. Det er først og fremmest et påskud for at gennemføre nedskæringer for almindelige folk og undgå, at de rige skal betale noget, men tværtimod får noget ud af den nuværende krise, som bliver langvarig. Både i den forstand og i forhold til at fremskynde privatiseringsprocesserne, som regeringen har proklameret, passer det VK fint.

Og endnu bedre hvis den så kan fralægge sig ansvaret ved at lægge skylden på nedskæringerne over på EU, selvom den nyliberale EU-politik også er VK's hjertebar. Vi har gen-

nem de sidste små årtier (og især siden Maastricht i 1992) set den 'nordiske velfærdsmodel' skridtvis og stykke for stykke blive lemlæstet til ukendelighed og erstattet med den nyliberale discount-model, som EU ønsker. Den nordiske velfærdsmodel fungerede ikke mindst gennem de kommunale budgetter. VK-regeringens ønskemål var fra starten 'minimalstaten'. Den er nu, med et træffende udtryk, ved at etablere *minimalkommunen*.

At VKO-regeringen, EU og de nyliberale EU-regeringer i medlemslandene, hvad enten af borgerlig eller socialdemokratisk observans, bedriver grundlæggende den samme krisepolitik på de arbejdendes og 'velfærdens' bekostning - og til beskyttelse af profitterne – kom åbent til udtryk, da EU dikterede Grækenland dramatiske fyringer og lønnedgang for de offentligt ansatte samt drastiske nedskæringer af serviceydelser.

Millioner af offentligt ansatte er gået på gaderne i protest, og får tilslutning fra de privatansatte. Og protesterne følges op af arbejderne i andre euro-lande, der nu trues med tilsvarende unions-foranstaltninger.

Protesterne retter sig ikke bare mod de konkrete nedskæringer, men også mod regeringerne, der gennemfører dem, og mod EU's nyliberale diktater. I sidste ende mod monopolkapitalens 'Forenede Europa', der under den økonomiske krise afslører sin dybt arbejderfjendske karakter og sin fjendtlige holdning til velfærd og en velfungerende offentlig sektor.

Det er en lære, som også de danske arbejdende – offentligt som privatansatte – må drage og inddrage i de kommende kampe, som allerede er i gang.